

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plutarchu Chairōneōs Ta Sōzomena Panta

Continens Moralia

Plutarchus

Francofurti, 1620

De fluviorum et montium nominibus et de iis quæ in illis inveniuntur

---

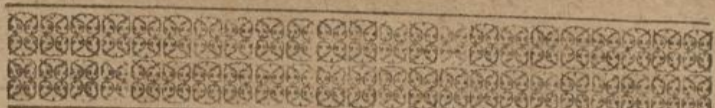
Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1372](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1372)

stat: ita musica suo ordine & concinnitate in contrarium statum abducit atq; sedat. Ea igitur occasione Homerus ait prius musica tanquam remedio quodam vsos. Sed maximum, o socii, & quod maximè musicæ dignitatem maiestatemque demonstrat, à vobis omissum est. Etenim motus rerum, & stellarum circuitiones, Pythagoras, Archyta, Plato, reliquiq; antiqui philolophi sine musica neq; fieri neq; constare affirmauerunt: omnia enim à deo secundum harmoniam fuisse instituta. Verùm intempestiuum esset nunc de ea re disputationem protrahere. summum est, & musicæ conuenientissimum, omnibus rebus suum modum imponere. Hæc ille fatus, prænem cecinit: cumq; Saturno, eiusque filiis diis omnibus ac Musis libauisset, conuiuas dimisit.

νοίας ἢ ὁμοιοκλή τῇ ποιίᾳ αὐτῶν πᾶσι τε καὶ συμμετεία εἰς τὴν ἐναντίαν κατὰ τὴν ἀγῆ τε καὶ ἁρμονίαν. τῶν δὲ τῶν οὐρανῶν τὴν κατὰ τὴν βοήθειαν τῆ μοιτικῆς τῶν ἀρχαίων φησὶ καὶ ἔχει τὴν Ὀμηροῦ. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ μέγιστος ὑμῖν ὁ ἐπιπέροι καὶ μάλα σπουδαίῳ τῶν ἀφ᾽ ἡμῶν μοιτικῶν ποιητῶν λέλειπται. πῶν γὰρ τῶν ὄντων φορεῖν καὶ τῶν τῶν ἀστέρων κινήσειν οἱ ποιῆται Πυθαγόρου καὶ Ἀρχύτου καὶ Πλάτωνος, καὶ οἱ λοιποὶ τῶν ἀρχαίων φιλοσόφων, οἷον ἀπὸ μοιτικῆς γίνεσθαι καὶ συνεστῆναι ἔφασκον. πάντα γὰρ κατὰ ἁρμονίαν ὑπὸ τῆ θεοῦ κατεπεσθῆσαν φασίν. ἀρχαίων δὲ αἱ εἰς νῦν ἐπεκτείνεσθαι τῶν ποιητῶν λόγους ἀνώτατον ὅ καὶ μοιτικώτατον, ὅ πορτί ὁ ποιητὴς μέγιστος ἐπιπέροι. ταῦτ' εἰπὼν ἐπαιώνει, καὶ ἀπέλυσε τῶν ἐστρωμένων.

PLUTARCHI

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ

De Fluuiorum & Montium nominibus, & de iis quæ in illis inueniuntur.

περὶ ποταμῶν καὶ ὄρων ἐπωνυμίας, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρεσκομένων.

Interprete PHILIPPO JACOBO MAUSSACO.

NOMINA FLUVIORVM DE QVIBVS agit Plutarchus.

- HYDASPES.
- ISMENVS.
- HEBRVS.
- GANGES.
- PHASIS.
- ARAR.
- PACTOLVS.
- LYCORMAS.
- MÆANDER.
- MARSYAS.
- STRYMON.
- SAGARIS.
- SCAMANDER.

- TANAIS.
- THERMODOX.
- NILVS.
- EVROTAS.
- INACHVS.
- ALPHEVS.
- EVPHRATES.
- CAICVS.
- ACHELOVS.
- ARAXES.
- TIGRIS.
- INDVS.

HYDASPES.

ΥΔΑΣΠΗΣ.

Vm Chryssippe Veneris ob iram in parentis Hydaspis desiderium incidisset, & amorem quo præter naturam tenebatur, nequiret cohibere, profunda nocte eum nutrice comite conuenit. Rex verò

ΡΥΣΙΠΠΗ Δὲ μύθῳ Ἀφροδίτης εἰς ἑπιθυμίαν ἐμπεσοῦσα τῆ ἡγήσαντος Ὑδάσπου, καὶ μὴ γέροντος τῶν ποιητῶν φύσιν ἐρωτας, νυκτὸς βαθείας, τῶν ποιητῶν ἐπιθυμίαν συνήλθεν, τῆς ἑσπερῆς συνελθούσης. οἷον ἀτυχήσας ὅτι τῆ

ob ea quæ contigerant infelix, anum quæ insidias sibi parauerat viuam sepelire iussit, & filia in crucem sublata, præ mærore extremo se precipitem dedit in fluuium Indum, qui ab eo postea denominatus est Hydaspes. Indiæ autem fluuius est vehementius influens in Syrtem Saroniticam. Porro nascitur in eo lapis Lychnis vocatus qui olei colorem præ se fert, valdeque feruidus est. Inuenitur ille adolescente Luna ad cantum tiliarum, & vsui excellentioribus.

συμβεβηκότων ὁ βασιλεὺς, πῶν μὲν ἐνεδρόσασθαι αὐτὸν γράων ζῶσαν κατέχευεν πῶν ὁ θυγατέρα σαυρώσας, Δὲ λύπης ὑπερβολῶν, ἐρρίψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἰνδόν, ὅς ἀπὸ αὐτῆ Ὑδάσπης μετωνομάσθη. ἐστὶ δὲ τῆς Ἰνδίας νεανικῶς καλαφρομένου εἰς τὴν Σαρωνικὴν Σύρτιν. ἡνῶται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Λύχνης καλούμενος. ἐλαϊώδης δὲ ἐστὶ τῆς χροῆς, καὶ ζεστὸς πύρου, σιλίωδης δὲ αὐξομένης διεσκοπεταί, πρὸς μελωδίας αὐλῶν. γράωνται δὲ οἱ ἐν ἕξοχῇ τυγχάνοντες αὐτῶν.

rez lecti verticem fugit, & in crocodilum transformatus pastorem vnum ex indigenis Caucasum interfecit, cognitaq; viscerum eius constitutione, praedixit non procul abesse hostes. Iuppiter vero cum apparuisset, patrem lana textili ligatum detrusit in Tartarum, & monti in honorem pastoris Caucafi nuncupato alligauit Prometheum, eumque tormentis affici voluit ab aquila internorum deuoratrice; quod in viscera peccasset, vt Cleanthes narrat tertio *Theomachia*, id est, de deorum pugna. Nascitur autem in ipso herba quam *Prometheion* vocant, ea vt idem refert excerpta & in farinam redacta aduersus contrarias patris affectiones Medea vsa est.

A ρέου κρήτης καὶ εἰς κρητὸν δειλὸν μεταμορφωθείς ἐνα τῆν ἐγγυαίων ποιμῆνα Κεύκασον ἀπαπύων, καὶ καταμόσας αὐτὸν ἢ ἀφ᾽ ἑσῆς τῆν ἀπλάγχων, εἶπεν οὐ μακρὸν εἶμι τις πολέμοις. ὁ δὲ Ζεὺς ὄπιφθμείς, τῶν πατέρων δήσας πλεκτὰ εἰς, κατέσφραγισεν. ὃ δ᾽ ὅρως εἰς ἡμῶν τῶν ποιμῆνος Κεύκασον μετανομάσας, ἀρσέδῃσιν αὐτὰν τῶν Προμηθεῶν, καὶ ὑπ᾽ ἀγκασιν αὐτὸν ὑπὸ ἀπλάγχου φάρου ἀετοῦ βασανίζεσθαι, ὅτι παρῶν ὁμῶν εἰς τὰ ἀπλάγχου, ὡς ἰσορεῖ Κλεάνθης ἐν τῇ Θεομαχίας γεγραφώς. Ἰνυάται δ᾽ ἐν αὐτῇ βοτάνῃ Προμηθεῖος καλουμένη, καὶ Μήδεα συλλέγουσα καὶ λειοτελοῦσα, ἀπὸ ἀπάτης τῶν πατέρων ἐχρήσατο, καθὼς ἰσορεῖ ὁ αὐτός.

A R A R .

ARAR fluuius est Galliae Celticae qui denominationem accepit ex eo quod immisceatur Rhodano, in eum enim labitur iuxta regionem Allobrogum. Brigulus primum dictus fuit, mutauit vero postea nomen ob hanc causam: Arar venationis causa filuam ingressus, cum fratrem Celtiberum a feris dilaniatum offendisset, ob extremum dolorem se ipsum lethaliter feriens, decidit in fluuium Brigulum, qui ab eo Araris nomen sumpsit. Nascitur in ipso magnus piscis ab indigenis *Clupea* vocatus, qui secundum aucta lunae albus est, secundum damna vero omnino niger, & cum in extremam creuit magnitudinem a propriis spinis confoditur. Reperitur & in eius capite lapis grumo salis similis, qui senescente luna sinistris corporis partibus applicatus febres quartanas sanat, vt docet Callisthenes Sybarita xiiij. *rerum Gallicarum*, a quo sumpsit argumentum Timagenes Syrus. Iuxta ipsum adstat mons dictus Lugdunus, qui hac de causa mutauit nomen. Cum Momorus & Atepomarus a Seferoneo regno deiecti, in eo colle ex oraculi precepto, urbem edificare vellent, iactis iam fundamentis, corui subito apparentes, expansis alis arborea quae circa erant replere. Momorus autem augurii callentissimus ciuitatem Lugdunum vocauit: *Lugum* enim dialecto sua coruum vocant, *Dunum* vero montem aut locum eminentem, vt refert Clitophon xiiij. *de urbium aedificationibus*.

A' P A P .

A'PAP ποταμός ἐστὶ τῆς Κελτικῆς, πρὸ τῆς ἀρσέδῃσιν εἰληφώς τῶν δὲ ἡμῶν τῶν Ροδανῶν. κατὰ φέρεται γὰρ εἰς τὸν, καὶ πρὸ τῆς ἄλλοθρον. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Βεργυλος, μετανομάσθη δὲ διὰ τὴν πιαύτην. Ἀρσενικηγορίας χάριν εἰς ὕλην ἀρσενικῆς, καὶ ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν Κελτῶν ὑπὸ θηρίων ἀπληρωμένων, ἀφ᾽ ἡλύπης ὑπερβολῆς αὐτὸν κρητῶν κληθείας, ἐβάλεν εἰς τὸν ποταμὸν Βεργυλον, ὅς ἀπὸ αὐτῆς μετανομάσθη Ἀρσαρ. Ἰνυάται δ᾽ ἐν αὐτῇ μέγας ἰχθύς Σχολόπιδος ἀρσενικῶν ἀρσενικῶν ὑπὸ τῆν ἐγγυαίων. ὅτι ἀρσενικῶν τῆς σελίνης λυκῆς ἐστὶν μειομένης ὃ μέγας γίνεται πικροταλός. ὑπερβολῆς δὲ ἀρσενικῆς ὑπὸ τῆν ἰδίων ἀρσενικῶν. Δείκεται δὲ ἐν αὐτῇ λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ κρητῶν παρῶν αἰός, ὅς καλλιὰ ποιεῖ ἀπὸ τῶν τετρατάμοις νόσοις, τοῖς ἀρσενικῶν μερῶν τῶν σώματι ἀρσενικῶν, τῆς σελίνης μειομένης, καθὼς ἰσορεῖ Καλλιθένης ὁ Συβαρῆτης ἐν τῇ Γαλατικῶν, παρ᾽ οὗ τῆς ἀρσενικῆς εἰληφεν Τιμαχῆς ὁ Σύρος. τῶν δὲ αὐτῶν ὅρος Λούγγιδιος καλούμενον μετανομάσθη δὲ διὰ τὴν πιαύτην. Μάμορος καὶ Ἀτεπόμαρος ὑπὸ Σεσπερνεῶν τῆς ἀρχῆς ἐκβληθέντες, εἰς τὸν καὶ ἀρσενικῶν τὸν λόνον πόλιν κτίσαντες. τῆν δὲ θεμελίωσιν ὀρατομένην, ἀφ᾽ ἡλύπης κρητῶν ὄπιφθμείς καὶ ἀρσενικῶν ἀρσενικῶν, τὰ πρὸς ἐπλήρωσιν τὰ δένδρα. Μάμορος δὲ οἰνοσκοπίας ἐμπειρῶν ὑπὸ ἀρσενικῶν, πρὸ πόλιν Λούγγιδιον ἀρσενικῶν. λόνον γὰρ τῇ σφῶν ἀρσενικῶν τὸν κρητῶν καλοῦσιν. δαῦνον δὲ τῶν ἀρσενικῶν καθὼς ἰσορεῖ Κλειθέων ἐν τῇ Κτίσεων.

P A C T O L V S .

PACTOLVS fluuius est Lydiae iuxta ciuitatem Sardes, qui antea Chrysorhoas dictus est. Chius Apollinis & Apathippes filius cum mechanicam artem exerceret, & tenui victu sustentaret vitam, Cræsi regis thesauros profunda nocte aperuit, & aurum inde exportans familiaribus suis distribuebat: captus autem a custodibus, & vndique circumuallatus, seipsum coniecit in fluuium qui ab eo Chrysorhoas fuit nuncupatus, Pactolus vero ideò tandem dictus est. Pactolus Iolis & Leucotheæ filius in seclis veneris sacris De-

Γ Α Κ Τ Ω Λ Ο Σ .

ΠΑΚΤΩΛΟΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Λυδίας καὶ πόλιν Σαρδεις· ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Χρυσόρροας. Χίος ὁ Ἀπόλλωνος καὶ Ἀπάθιππος παῖς, πρὸ μηχανικῶν τέχνων ἀσκήσας, καὶ ἀπὸ βίον σιωπῶντος, νυκτὸς βαθείας τῶν θησαυρῶν Κρητῶν τῶν βασιλέως ἀπέσχετο, καὶ τὸ χρυσὸν ἐκρητῶν διέδιδου τοῖς οἰκείοις. κατὰ λειψῆς δὲ ὑπὸ τῆν φρεσῶν, καὶ ἀπληρῶν ἡμῶν, αὐτὸν ἐρρίψεν εἰς ποταμὸν, ὅς ἀπὸ αὐτῆς Χρυσόρροας μετανομάσθη. Πακτωλός δὲ μετεκλήθη ἀφ᾽ ἧν δὲ πρὸ τῶν πατέρων. Πακτωλός ὁ Εἰόλιος καὶ Λευκοθέης παῖς, ἐν τοῖς Ἀφροδίτης μυθεῖσις Δι-

riffa hastæ similis, quæ utilissima est ad sanandum A
oculorum obtusiones. Non longè etiam visitur
mons Myenus à Myeno Telestori & Alphesibœæ
filio sic dictus, qui dilectus à nouerca, patrisque
lectum temerare nolens, recessit in Alphium
montem. Telestor autem coniugis factus zelotes
desertum inuasit, & cum stipatoribus filium fuga-
uit. At Myenus parentis præueniens minas se
præcipientem dedit, unde mons Deorum prouiden-
tia ab eo Myenus vocatus est. Crescit in ipso flos
Leucoium, id est, alba viola, qui pronunciato nouer-
cæ vocabulo statim marcescit, vt testatur Der-
cyllus III. de montibus.

εισαλογγη παρόμοιος, ποιόσα πώς ἀμβλυωπίας ἀεί-
σα. Γραφείσεται ἡ αὐτὴ ὄρεσ Μύλων καλούμενον, ἀπὸ
Μύλου τοῦ Τελέστου καὶ Ἀλφειβοίας παιδός. οὗτος γὰρ
ὑπὸ τῆς μητρὸς Φιλούμενος, καὶ μητέραν μιάνει τῷ κεί-
νῳ τοῦ ἡμιθανὸς, εἰς Ἀλφίον ὄρεσ ἀνέχρησεν. Τελέσταρ ὁ
ἐπιλωτὴς τῆς γυναικὸς συζημαλιὰς, τῷ ἐρημίᾳ μὲν τῆς
δορυφόρων καὶ τοῦ τέκνου ληψόμενος ἐδίωκεν. Μύλος ὁ
φθασας τὴν πατρὸς αὐτοῦ ἀπειλάς, κατεκρήμισεν ἑαυτόν. ὁ δὲ
ὄρεσ καὶ παρνοϊαί γεὰν, ἀπὸ αὐτῶν Μύλων μετανομάσθη.
Γενῶσται δὲ ἐν αὐτῷ Λακρόν ἄστος, ὁ μητρὸς ὀνομα-
B
θείσης μαρτυρεῖται, καθὼς ἰστέρι Δέρκυλλος ἐν τῷ παρνοϊ-
ῶσται.

MÆANDER.

MÆANDER fluuius est Asiae, qui prius vocatus est *Anabanon*, id est, retrogradus. Solus enim ex omnibus fluminibus ab ipsa origine in seipsum recurrit, dictus autem est Mæander à Mæandro Cercaphi & Anaxibiæ filio, qui moto contra Pessinuntios bello, matri Deorum pollicitus est, si victoriz trophæa reportaret, eum qui primus sibi congratularetur ob præclare gesta sacrificaturum. Accidit autem vt ei reuerso primi occurrerint Archelaus filius eius soror & mater, quos ex necessitate licet proximos iure sanguinis, pollicitationis suæ non immemor, ad aras ducendos macrandosque curauit. Sed cum ob ea quæ gesta erant, vehementer doleret, præcepserat decidit in fluuium *Anabanonia*, quem ab eo postea dixere Mæandrum, vt docet Timolaus decimo de rebus Phrygiis. Horum etiam meminit Agathocles Samius in *Republica Pessinuntiorum*. At Demostratus Apamensis hanc historiam narrat. Mæander belli contra Pessinuntios denuò dux electus, & præter spem hoste profligato, donaria matris Deorum assignauit militibus. Cùm autem Deæ voluntate à mente sana alienatus esset, vxorem & filium enecauit: verum recuperata mente, non multo post pœnitens facti seipsum in flumen coniecit, quod ab eo Mæander denominatum est. Crescit in ipso lapis per antiphrasim *Sophron*, id est, sapiens dictus, quem si in alicuius sinum proicias, stultescit statim, & è cognatis quendam occidit, placata verò Deorum matre liberatur ab hac passione, vt refert Demaratus III. de fluminibus. De his etiam mentionem fecit Archelaus primo de lapidibus. Nec procul distat mons Sipylus à Sypilo Agenoris & Dioxippæ filio dictus. Hic etenim occisa matre per ignorantiam, & à furis vexatus in Ceraunium montem peruenit, præter doloris vehementia se suspendit: mons autem Diis ita volentibus ab eo Sipylus vocatus est. Generatur in eo lapis Cylindro similis, quem vbi pii filii inuenere, in templo matris Deorum ipsum recondunt, nec vnuquam impiè peccant, imò parentes diligunt, & cognatis suis morigeri sunt, vt scribit Agatharchides Samius III. de lapidibus. Quorum etiam meminit diligentius Demaratus lib. III. de Phrygia.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ.

ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ ποταμός τῆς Ἀσίας, ἐκαλεῖτο
ἤ παρ' ἑστέροις Ἀναβαίων. μόνος γὰρ ἐκ πύτων
τῶν ποταμῶν, ἀπὸ τῆς ἰδίας ἐκρήμνος πηγῶν, εἰς ἑα-
τὸν παλινδρομεῖ. παρσηρηθὴσθαι ἡ Μαϊανδρός ἀπὸ Μαϊ-
αίδρου τοῦ Κερκῆφου καὶ Ἀναξιβίας θυγατρὸς, ὅς παρ' οὖτος Πεσ-
C
σινουπότῳσι πόλεμον ἔχων, ἠύσταλ' ἠμῆσαι τῶν γεὰν, εἰάν ἐγ-
κευτὴς γῆρται τῆς νίκης, ὅσιν τ' ἑστέροις αὐτῶν συγχαρῆσαι
ταῖς ἀνδραγαθίαις, Ἑσπαια φέρων. Ὑποπρέφαντι ὅ παρ'
παρσηρηθὴσθαι ἑστέροις συγχαρῆσαι σιωπηθῆσας ὁ παρ' Ἀρ-
χέλαος, μὲν τὸ μητρὸς καὶ τὸ ἀδελφῆς. ὁ δὲ τὸ παρσηρηθὴσθαι δει-
σιδαμονίας ἀναμνηθεῖς, κατ' ἀνάγκην, βαμοῖς κατήρασθαι
τῆς παρσηρηθῆσας. ἀθυμῆσας δὲ ἐπὶ τοῖς παρσηρηθῆσιν, ἐρρί-
ψεν ἑαυτόν εἰς ποταμόν Ἀναβαίων, ὃς ἀπ' αὐτῶν Μαϊανδρός
παρσηρηθὴσθαι, καθὼς ἰστέρι Τιμόλαος ἐν τῷ Φρυγικῶν.
D
μῆμνηται ὅ τῶτων καὶ Ἀγαρκῆος ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περσικῶν-
πῶν πολιτικῶν. Δημόσταρος ὁ Ἀπαμεῖς ἰσορείας μῆμνηται
τοιαύτης. Μαϊανδρός ἀκμησρατῆρὸς χροσθηθεῖς δὲ ἐναν-
τίας Περσικῶν, καὶ παρ' ἐλπίδας τὴν νίκην ἐκκευτὴς ἡρόμε-
νος, τὰ ἀναθήματα τῶν μητρὸς καὶ γεὰν δίδωκε τοῖς στρατιώταις.
E
καὶ ὅ παρ' οὖτοιαν τὴν γεὰν, τὸ παρ' οὖτοιαν λογισθῆσθαι ἀφινδῶσ
ἀπαλλοτρωθεῖς, παρ' οὖτοιαν τῶν γυναικῶν καὶ τὸν ὄνον.
ὀλίγον ὅ παρ' οὖτοιαν, καὶ εἰς μετῶτοιαν ἐπὶ τοῖς παρ' οὖτοιαν
χρησῆσας, ἑαυτόν ἐβάλεν εἰς ποταμόν, ὃς ἀπ' αὐτῶν Μαϊανδρός
παρ' οὖνομάσθη. Γενῶσται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος κατ' ἀντίφρασιν
Σὼφρων καλούμενος, ὃν εἰάν βάλης ὕδος εἰς χάλπον, ἐμμα-
F
νῆσ γίνεται, καὶ φονδῆσαι ἕνὰ τῶν συγχαρῶν, ἐξ ἱλασάμενος ὅ
τῶν μητρὸς καὶ γεὰν, ἀπαλλάσεται τῶν πάντων. καθὼς
ἰστέρι Δημόσταρος ἐν τῷ παρ' οὖτοιαν Ποταμῶν μῆμνηται ὅ τῶτων
καὶ Ἀρχέλαος ἐν τῷ παρ' οὖτοιαν Λίθων. Γραφείσεται δὲ αὐτῶ ὄρεσ
Σίπυλον, τὸ παρ' οὖτοιαν ἔχων ἀπὸ Σίπυλου τοῦ Ἀγῆνορος
καὶ Διοξίππης παιδός. ὅσιν γὰρ μητρὸς καὶ ἀνοϊαν, καὶ
ὑπὸ Ἐριννῶν οἰσρηθεῖς, εἰς τὸ Κερκῆσιον ὄρεσ ἤλθεν,
καὶ ἀπ' αὐτῆς ὀφθολώ, βούσθαι τὸν βίον παρ' οὖτοιαν.
ὁ δὲ ὄρεσ καὶ παρ' οὖτοιαν γεὰν, ἀπ' αὐτῶν Σίπυλον ὀνομάσθη.
Γενῶσται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος παρόμοιος Κυλίνδρῳ, ὃν οἱ Δίσι-
F
εἰς ὑπότοδον δῶσιν ἐν τῷ τελεθῆσαι τῆς μητρὸς καὶ γεὰν, πη-
θεῖσιν, καὶ ὅσιν ποτε χάριν ἀσθείας ἀμύσθουσιν. ἀλλὰ φιλο-
πάτορες ὑπὸ ἐργῆσιν, καὶ παρ' οὖτοιαν τῆς παρ' οὖτοιαν συμπα-
θῆσιν. ὃς ἰστέρι Ἀγαρκῆος ὁ Σάμιος ἐν τῷ παρ' οὖτοιαν
μῆμνηται ὅ τῶτων ἀκρηθεῖσθαι Δημόσταρος ἐν τῷ Φρυγικῶν.

(ddddd)

M A P Σ Υ Α Σ.

A M A R S Y A S.

ΜΑΡΣΥΑΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Φρυγίας, καὶ πόλιν Κελαικῶν κείμενος. παροσηγρότερόν τ' ἐστί τερον πηγὴ Μίδου, δι' αἷταιν τοιαύτην. Μίδας βασιλεὺς Φρυγῶν, ἐρχόμενος πρὸς ἐρημιότερα τῆς χώρας, καὶ ἀνδρία σιωχόμενος, ἤϊατο τῆς γῆς, καὶ χρυσὸν ἀπέδωκεν πηλῷ. Τοῦ ὕδατος χρυσοῦ χρομίδου, καὶ ὑποδύσας ὄν, καὶ τῆς ὑποτεταγμένων ἀλλομενίων, ἀνεκαλέσατο τὸ Διόνυσον. χρομίδου δὲ ἐπήκοος ὁ θεός, δαφνίαν ὕδωρ ἀπέτειλεν. Κορεθέντων δὲ τῶν Φρυγῶν, Μίδας τὸν κριῖν καὶ κερρέοντα ποταμὸν Μίδου πηλῷ ἐκάλεσεν. μετανομάσθη δὲ Μαρσύας, διὰ τοιαύτην αἷταιν Νικηθέντος ὑπὸ Ἀπόλλωνος Μαρσίου καὶ ἐκδαρύντος, ἐκ τοῦ ῥόδιαντος αἵματος ἐχρημάθησαν Σάτυροί τε, καὶ ποταμὸς ὁμώνυμος Μαρσύας καλούμενος· καθὼς ἰστορεῖ Ἀλέξανδρος Κορινθίος ἐν τῷ Φρυγιακῶν. Εὐμειδίας δὲ ὁ Κνίδιος ἰσορίας μύμηται τοιαύτης. Ὁ ἀσὸς Μαρσίου πρὸς χρομίδου δαφνιανῶν, καὶ κατενεχθεὶς ἔπεσεν ἀπὸ τῆς γῆς, εἰς τὴν Μίδου κριῖν, καὶ κατ' ὀλίγον καὶ ἀφερόμενος ἀλείει ὑπὸ πρῶτον ἰσχυρῶν. καὶ ὁ χρυσοῦ παροσηγρότερον Πεισιφραβός, ὁ Λακεδαιμόνιος, πρὸς λείψανα τοῦ Σάτυρου πόλιν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος κτίσας, Νώεικον αὐτῷ παροσηγρότερον. Νώεικον δὲ οἱ Φρύγες τῆ σφάν ἀγαλέκτω τὸ ἀσὸν καλοῦσιν. Γεννάται δὲ ἐν τῷ ποταμῷ τῆ τρω βοτάνη Αὐλὸς ὀνομαζομένη, ἣν ἐὰν πρὸς ἀνεμον σείσῃ τις, μουσικῶν ἔχει μελωδίαν· καθὼς ἰστορεῖ Δέρκυλλος ἐν τῷ Σατυρικῶν. πρὸς αἰεταὶ δὲ αὐτῷ ἔργον Βερεκύνθου καλούμενον· τὴν παροσηγροίαν ἔχον ἀπὸ Βερεκύνθου τῆ παρὰ τὴν ἱερέως χρομίδου τῆς μήδης τῆς θεῶν. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος, καλούμενος Μάχαμα. ἐστὶ γὰρ σιδῆρου πρὸς ἀπλήσιος, ὃν, ἐὰν ἄρῃ τις, τῆ μυστηρίων ἐπιτελουμένων τῆς θεῶν, ἐμμανὲς γίνεται, καθὼς ἰστορεῖ Ἀγαθαρχίδης ἐν τοῖς Φρυγιακῶν.

MA R S Y A S fluuius est Phrygiæ, iuxta ciuitatem Celenas fluens, quem prius fontem Midæ ob id dicebant. Midas Phrygum Rex cum ad remotiora Regionis loca deuenisset, & aquæ penuria laboraret, pede pulsauit terram, è qua exortus est aureus latex. verum cum aurea flueret aqua, & siti premeretur, afflictis militibus Bacchum inuocauit, qui exauditis eius precibus, aquæ copiam porrexit. Saturatis autem Phrygibus, Midas fluuium qui ex hoc fonte fluebat, Midæ fontem vocauit, qui mutauit postea nomen, & idcirco Marsyas est cognominatus. Victo & excoriato ab Apolline Marsya, ex fluente sanguine orti sunt Satyri & fluuius cognominis Marsyas, vt narrat Alexander Cornelius tertio rerum Phrygiarum. Eumeridas verò Cnidius hanc scribit historiam. Vter Marsya exelus tempore, & delatus è terra in Midæ fontem decidit, paulatimque fluendo à piscatore quodam repperitus est. At ex oraculi præcepto Pisistratus Lacedæmonius iuxta Satyri reliquias, ab euentu urbem condidit, eamque Noricum denominauit. Noricum autem Phryges idiomate suo vtrem vocant. Crescit in illo fluuiio herba *Aulus*, id est, tibia dicta, quæ si ad ventum moueatur, dulce melos resonat, vt refert Dercyllus libro primo *Satyriconum*. Finitimus illi est mons Berecynthius nomen sortitus à Berecyntho primo Deorum matris sacerdote. Nasciturque in eo lapis *Machera* vocatus, est enim ferro valde similis, quem si quis inueniat dum deæ mysteria peraguntur, statim furore corripitur, auctore Agatharchide in *rebus Phrygiis*.

Σ Τ Ρ Υ Μ Ω Ν.

S T R Y M O N.

ΣΤΡΥΜΩΝ ποταμός ἐστὶ τῆς Θρακίας, καὶ πόλιν Ἡδιδά. παροσηγρότερόν τ' ἐστί τερον Παλαστίνος, ἀπὸ Παλαστίνου τῆ Ποσιδάωνος. ὅτι γὰρ πρὸς τῆς ἀστεινοῦ ἔχον πόλεμον, καὶ εἰς ἀστυνοῦ ἐμπεσόν, τὸν Ἀλιάκμονα στρατηγὸν ἐπέμψεν, ὃ δὲ παροσηγρότερον μαχόμενος, αἰνέθη. πρὸς δὲ τῆ συμβεβηκότων ἀκούσας Παλαστίνος, καὶ λαθῶν τῆς δορυφόρου, διὰ λύπης ὑπεβολίην, εἰ αὐτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Κονοζόν, ὃς ἀπὸ αὐτῆ Παλαστίνος ὀνομάσθη. Σβρυμῶν δὲ Ἀρεῶς παῖς καὶ Ἡλίκης, ἀκούσας πρὸς τῆς Ῥήσου τελευτῆς, καὶ ἀθυμία συγκραθεὶς, εἰ αὐτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Παλαστίνον, ὃς ἀπὸ αὐτῆ Σβρυμῶν μετανομάσθη. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Πανσίλυπος καλούμενος, ὃν ἐὰν ἄρῃ τις περὶ θῶν, πάύεται πρὸς ἀχρημα τῆς κατεχούσης αὐτὸν συμφορῆς καθὼς ἰστορεῖ Γάσων Βυζάντιος ἐν τοῖς Τραγικῶν. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρη Ροδόπη καὶ Αἴμος. οὗτοι ἀδελφοὶ τυγχάνοντες, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἀλλήλων ἐμπεσόντες, ὃ μὲν αὐτῷ Ἦσον παροσηγρότερον, ἢ δὲ τὸν ἀγαπώμενον Δία, μισοπονήτως.

ST R Y M O N fluuius est Thraciæ, iuxta ciuitatem Ædonidem, qui prius Palæstinus à Palæstino Neptuni filio vocabatur. ille enim cum aduersus conterminos bellaret, & graui morbo detineretur, filium Haliacmonem exercitus ducem præfecit, qui cum temerariò pugnam commisisset, occisus est. Cuius infortunii certior factus Palæstinus, clam stipatoribus præ graui dolore, se dedit præcipitem in fluuium Conozum, quem ab eo postea dixere Palæstinum. Strymon autem Martis & Helices filius, cum Rhesum occubuisse intellexisset, tristitia oppressus seipsum coniecit in fluuium Palæstinum, à quo transnominatus est Strymon. Crescit in ipso lapis, quem *Pansilypum*, id est, dolores sedantem vocant, hunc si quis affectus moerore offenderit, ab eo liberatur statim, vt docet Iason Byzantius in *Tragicis*. Adstant propè montes Rhodope & Hæmus, qui cum fratres essent, & inuicem diligerent se, hic sororem suam lunonem ausus est dicere, illa verò amasium suum Iouem, non sine impietate.

Quam cum non pati possent Dei, in cognomines A montes vtrumque transformarunt, in quibus nascuntur lapides Philadelphi, id est, fratres amantes dicti, coracino colore, humani generis imitatores, qui, si cum disiuncti & separati sunt, nominentur, dissoluuntur subito & seorsim: vt testatur Thrasyllus Mendefius tertio de lapidibus: qui diligentius in Tragicis horum meminit.

οἱ δὲ ἀπμοῦνοι τοὶ τὴν ποταμὸν βάρως ἐνεγκόντες, εἰς ὁμώνυμα ὄρη μετέβαλον ἀμφοτέρωθεν. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτοῖς λίθοι Φιλάδελφοι λεγόμενοι, καὶ ὡς τὴν ποταμὸν ἀπορροοῦσι. οὗτοι τεθέντες χεῖρας ἀλλήλων, καὶ ὀνομαζόμενοι, ἀφλύονται ὡς ἀχρῆμα καὶ ἰδία, καθὼς ἰστορεῖ Θεόφυλλος Μενδήσιος ἐν γὰρ ποταμῶν λίθων μέμνηται ὅτι τῶν ἀκρίβεστερον, ἐν τοῖς Τραγικοῖς.

SAGARIS.

ΣΑΓΑΡΙΣ.

SAGARIS Phrygiæ fluvius est, prius ab hoc B casu Xerabates dictus, quod æstiuo vt plurimum tempore ficans fit, Sagarim verò eum vocauerunt hac de causa. Sagaris Myndonis & Alexirhoës filius, spretis sæpius matris Deorum mysteriis, Sacerdotes & Gallos eius iniuriis affecit, quæ cum moleste hæc ferret, furorem immisit ipsi, demens autem hic factus se coniecit in fluuium Xerabatem, qui ab eo tandem est dictus Sagaris. Nascitur in ipso lapis nomine Autoglyphus, id est, sponte sculptus, inuenitur enim cum expressa matris Deorum effigie, quem si præcisorum aliquis admodum difficilem inuentu reperiat, non nouus est aut stupet, sed intrepido vultu ea quæ præter naturam geruntur conspiciunt, vt narrat Aretazes in rebus Phrygiis. Iuxta situs est mons Ballenæus, hoc est regius Phrygum lingua, nomen habens à Ballenæo Ganymedis & Medesigistes filio, qui cum patrem tabe pene confectum videret, indigenis festum Ballenæum ita huc vsque vocatum instituit. Nascitur in ipso lapis Aster dictus, qui lucere media nocte instar ignis, ipso autumnii initio consuevit. Indigenarum dialecto Ballen vocatur, quod si interpreteris, regem significat, teste Hermesianacte Cyprio secundo rerum Phrygiarum.

ΣΑΓΑΡΙΣ ποταμὸς ἐστὶ τῆς Φρυγίας, ποταμὸς ὅστις ἐπὶ τῆς ποταμῶν ἐπινοίας ἀπὸ πικρῶν συσκυρῶν ἐστὶν ὅτι θενὸν καὶ ἀσπῆματι ξηρὸς ὄρεται πολλάκις. ἐκλήθη δὲ Σάγαρις διὰ τὴν ποταμῶν. Σάγαρις Μυυδώνιος καὶ Αλεξιοῦτος, πλείστα μυστήρια τῆς μητρὸς τῆς θεᾶς Διὸς ἐπισημαίνων, τῆς ἱερῆς καὶ Γάλλοις αὐτῆς ὑπέειπεν. ἢ ὅτι μισοπονήτως ἐνεγκόσα τὴν ποταμὸν τῆς ποταμῶν μυστήρια ἐπέσκεψεν. ὅτι τῆς φρονίμου λογιῶν ἐκείνης ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν ἐπὶ τῆς ποταμῶν, ὅς ἀπὸ αὐτῆς Σάγαρις μετωνομάσθη. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῇ λίθος Αὐτογλύφος καλούμενος. εἰσέεται γὰρ τετυπωμένῳ ἔχον τὴν μητέρα τῆς θεᾶς. τῶν τῆς λίθου ἐὰν ὄρη τις ἀσπῆματι δεικνύμενον, ἀποτεμνομένων, οὐ ξενίζονται, ἀλλ' ἐμφύτως φέρει τῆς ποταμῶν φύσιν ποταμῶν τῶν ὄρων, καθὼς ἰστορεῖ Αἰρετάζης ἐν τοῖς Φρυγιακοῖς. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Βαλλινάων καλούμενον, ὅπερ ἐστὶν μετεμυθολογούμενον βασιλικὸν τὴν ποταμῶν ἔχον ἀπὸ Βαλλινάου τῆς Γαυμηθίδος καὶ Μηδοσιγίτης παιδός. ὅτι γὰρ τῆς γυναικὸς θεασάμενος ἀποτηκόμενος, τοῖς ἐγχωρίοις καὶ Βαλλινάων ἑορτῶν κατέδειξεν μέγιστον καλούμενον. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῇ λίθος καλούμενος Ἀστὴρ. ὅτι εἰώθη νυκτὸς βαθείας, πύρρον δίκην λάμπειν, τῆς φηνοπέρου τὴν ἀρχὴν λαμβάνοντος. ποταμὸς ὅστις ἐπὶ τῆς ἀφλύου τῆς ἐγχωρίων Βαλλινῶν, ὅπερ μετεμυθολογούμενον ἐστὶν βασιλικὸν, καθὼς ἰστορεῖ Ἑρμηναιᾶς Κύπριος ἐν β' Φρυγιακῶν.

SCAMANDER.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ.

SCAMANDER Troadis fluvius est, quem prius Xanthum dicebant, & hac de causa mutauit postea nomen. Scamander Corybantis & Demodices filius dum Rheæ mysteria celebrarentur derepente conspectus, furere cœpit, & cum impetu in fluuium Xanthum delatus, seipsum in eum dedit præcipitem, vnde Scamander tandem dictus est. Nascitur in ipso herba quam Sistrum nominant, erebintho similis, acinos se mouentes habens, vnde nomen sortita est, hanc qui possident, nec phantasmata nec Deorum præsentias timent, vt docet Demostratus secundo de fluminibus. Adhæret ipsi mons Ide qui prius vocabatur Gargarus, vbi Iouis & matris Deorum altaria occurrunt. Ide autem ob id dictus est ille mons, quod Ægesthios à Diosphoro trahens originem, Idæ puellæ amore flagrans, cum ea congressus sit, & Idæos quos vocant Dactylos procrearit. Nam cum demens ea facta esset in Rheæ adyto, Ægesthios monti nomen Ide indidit in eius honorem. Crescit

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ ποταμὸς ἐστὶ τῆς Τρωάδος. ἐκαλεῖτο δὲ ποταμὸν Ξάνθος, μετωνομάσθη δὲ διὰ τὴν ποταμῶν. Σκάμανδρος, Κορύβαντος καὶ Δημοδίκης παῖς, τῆς τῆς Ρέας μυστηρίων τελευτήτων ἀφιδίας θεασάμενος, ἐμμελής ἐγένετο, καὶ ἄλλ' ὁρμῆς ὅτι Ξάνθον τῆς ποταμῶν ἐνεγκόσα, ἑαυτὸν εἰς τῶν ἔβαλεν, ὅς ἀπὸ αὐτῆς Σκάμανδρος μετωνομάσθη. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῇ βοτάνη Σίστρος καλεσμένη, ποταμῶν πλήσιος ἐρεβίνθω, κόκκους δὲ ἔχει σειομένους, ὅθεν τὴν ποταμῶν ἐλάβεν αὐτῶν οἱ κατέχοντες ἔτε φαίλασαν, οὔτε θεὸν ὄφθησαν φοβουῦνται καθὼς ἰστορεῖ Δημοσφάτος ἐν β' ποταμῶν. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρος Ἰδῆ, ὅπερ ἐπὶ τῆς ποταμῶν Γαργάρων, ὅπου Διὸς καὶ Μητρὸς θεᾶν βωμοὶ τυγχάνουσιν. Ἰδῆ δὲ μετωνομάσθη διὰ τὴν ποταμῶν. Αἰγέσθιος ὁ γυναικὸς ἐκ τῆς Διοσφόρου, κόρης Ἰδῆς ἐραστὴς, σιωπῆσεν τῆς ποταμῶν, καὶ ἐγέννησεν δὲ αὐτῆς τῆς εἰρημνῶν Ἰδαίους Δακτύλους. Γενόμενος δὲ αὐτῆς ἀφρογνος ἐν τῇ τῆς Ρέας ἀδύτῳ, Αἰγέσθιος εἰς ἡμιλίῳ τῆς ποταμῶν, ὅπερ Ἰδῆ μετωνόμασεν. Γεννᾶται δὲ

ἐν αὐτῷ λίθος Κρύφιος, ὃς μόνος ποιεῖ μυστηρίους τῶν θεῶν φαίνεται καθὼς ἰσορεῖ Ἡρακλείδης Σικυώνιος ἐν β' πρὸς Λίθων.

A in ipso lapsis *Cryphius*, id est, occultus, qui solet tantum apparere in Deorum mylteriis, ut scripsit Heraclitus Sicyonius secundo de *Lapidibus*.

T A N A I S.

T A N A I S.

TΑΝΑΙΣ ποταμός ἐστὶν τῆς Σκυθίας. ἐκαλεῖτο ὃ πρῶτον Ἀμαζόνιος, ἀπὸ τῆς Ἀμαζόνιας λυβέσθαι ἐν αὐτῷ μετανομάσθη ὃ δὲ αἴτιον τοιαύτως. Τανάης Βηρωσοῦ καὶ Λισίωπης μίας τῆς Ἀμαζόνων παῖς, σαφρομένης ὑπὸ δόχον, ὃ γυναικεῖον γένος ἐμίσει, μόνον Ἀρεὶ σεβόμενος ἐνάπημα ὃ εἶχεν καὶ ὃ γαμεῖν. ἢ ὃ Ἀφροδίτη ἐπιθυμίαν αὐτῷ τῆς μητρὸς ἐπέσκηψεν. ὃ ὃ κατ' ἄρχας μὲν αὐτὸν μέγιστον τὰ πάθει, νικώμενος ὃ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῆς οἴφρων, καὶ δὲ σέβης ἀγαμείναι βουλόμενος, ἐαυτὸν ἐρρίψεν εἰς τὴν Ἀμαζόνιον ποταμὸν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Τανάης μετανομάσθη. Γεννάται ὃ ἐν αὐτῷ φυτὸν Ἀλίνδα καλούμενον παρόμοιον ὃ ἔχει τὰ φύλλα Κράμβης. τῆς τοῦ λειοτελευτῶντες οἱ πᾶσι χροῖαν καὶ οὐκ αὐτῶν, ἀλείφοντες τὰ χύλα, καὶ θερμαίνοντο, ὃ ψυχὸς ὑπὸ τῆς καρτεροῦσιν. καλοῖσιν ὃ τῆ σφῶν ἀγαλέκτω Βηρωσοῦ ἔλαιον. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ λίθος Κρυφάλω πρὸς πλῆσιος, ἀνὰ δευπόμοιο, ἐστὶν ἄμυρος. ὅταν ὃ ἀποθάνῃ βασιλεὺς, δευχορροσίας πρὸς τὴν ποταμὸν τελοῦσιν, καὶ ὃς αὐτὸν διρεθῆ τὸ λίθον ἐκείνον ἔχον, πρὸς ἀρχὴν βασιλεὺς γίνεται, καὶ τὰ σκῆπτρα πρὸς ἀγαμείναι τὸ τελευτήσαντος, καθὼς ἰσορεῖ Κτησιφῶν ἐν γ' πρὸς Φυτῶν μέρηται ὃ τῆτων καὶ Ἀεισέβουλος ἐν α' πρὸς Λίθων. Παράκειται ὃ αὐτῷ ὄρεσ τῆ ἀγαλέκτω τῶν οὐκ οὐκ ὄρων πρὸς ἀγαμείναι Βειζάβα, ὃ πρὸς μεθέρμωθ ὄρον Κεῖοδ μέτωπον, ὠνομάσθη ὃ ἀπὸ τοιαύτω αἴτιαν. Φρύξος ἀποθαλῶν πρὸς τὴν Εὐξείνον πόντον Ἑλλῆν τῶν ἀδελφῶν, καὶ ἀπὸ τὰ δίκαια τῆς φύσεως συγκεχυμένος, ἐν ταῖς ἀκρωρείαις λόφου ἴσως κατέλυσεν. βαρβάρων ὃ ἴναιον θεασαμένων αὐτὸν, καὶ μὲν ὄπλων ἀναβαίνοντων, ὃ χρυσόμαλλος Κεῖος πρὸς ἑκείνου καὶ ἰδὼν ὃ πλῆθος τῆ ἐπὶ χροῖαν, ἀνθρώπων φωνῆ χρησάμενος, διεγείρει τὸ Φρύξον ἀναπαύομενον, καὶ ἀναλαβὼν τὸ πρὸς ἀγαμείναι, μέγιστον Κόλχον εἰσιώεγκεν ὃ ὄρος ἀπὸ τῆς συγκυρήματος Κεῖοδ μέτωπον πρὸς ἀγαμείναι. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη τῆ ἀγαλέκτω τῶν βαρβάρων Φείζα καλούμενη, ὃ πρὸς μεθέρμωθ ὄρον ἐστὶν μισοπόντος πηγῶν δὲ ἐστὶ παρόμοιος, ὡς οἱ πρὸς ἀγαμείναι, ὃ δὲ ἐν ὑπὸ μητρῶν ἀδικηῶνται μάλιστ' ὃ φύεται πρὸς Βορέου πρὸς ἀγαμείναι ἀπὸ τῆ. συλλεγμένη δὲ ἐστὶν ψυχροτέρων χροῖας, ὅταν δὲ πηρὸς ἐν μητρῶν ἐπιβουλή γήνηται, φλόγας ἀναδίδωσιν καὶ τῆς τοῦ σώσημον ἔχοντες οἱ φοβούμενοι τῆς ἐπιγεγαμηνίας, ἐκκλίνουσιν τῶν ἐπιγεγαμηνίας φώτων πρὸς ἀνάγκης, καθὼς ἰσορεῖ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β' Σκυθικῶν.

TANAI S fluvius est Scythiae, Amazonius antea dictus quod in ipso laurentur Amazones, mutavit autem nomen ob hanc causam. Tanais Berossi & Lysippes Amazonum unius filius, muliebri genus cum esset continentissimus oderat, & solum Martem spretis contemptisque nuptiis, in honore habebat. Venus vero propriae matris ei desiderium immisit, cuius ab initio amorem ille viriliter respuit, sed ab aetrorum necessitate superatus, & cupidus in eadem pietate & continentia permanendi, seipsum coniecit in fluvium Amazonium, qui ab eo Tanais denominatus est. Nascitur in ipso planta *Halinda* dicta, folia *Crambe* simillima gestans, quam illius regionis incolae postquam contriuerunt, eiusque succo se unxerunt, calefacti frigus constanter perferunt, vocatur ab eis propria dialecto *Berossi oleum*. Crescit & in ipso lapis *Crystallo* proximus, humanam figuram referens, & coronatus, hunc qui inuenerit dum calant comitia iuxta fluvium, post regis mortem, statim rex creatur, sceptraque defuncti suscipit, ut narrat *Ctesiphon* tertio de *Plantis*: meminit & horum omnium *Aristobulus* primo de *lapidibus*. Adhaeret eidem fluuiio mons indigenarum vernacula lingua *Brixaba* vocatus, quae vox significat *Arietis* frontem, dictus autem ita est hac de causa. *Phryxus* amissa in Ponto Euxino Helle sorore, & ut naturae ius postulabat conturbatus, in cacumen montis cuiusdam solus diuertit. Quem cum barbari quidam vidissent, & cum armis illuc ascendissent, aries aurei velleris erumpens & foras prospectans, aduentantium multitudinem conspexit, exprimensque vocem humanam *Phryxum* requiescentem excitauit, & excitatum *Colehos* usque detulit, unde collis à casu *frontis Arietis* dictus fuit. Prouenit in eo herba quae à barbaris *Phryxa* vocatur, id est, si vocabulum illud velis interpretari, malos odio prosequens. Rutae similis est, & si à priuignis possideatur, nequaquam eis nouercae officere possunt. Maxime vero prouenit in antro quod vocant *Boreae*, collectaque niue frigidior est, at cum cuidam parantur insidiae à nouerca, flammam edit; quod indicium qui superductas uxores timent, habentes, imminentis timoris necessitatem cuitant, ut testatur *Agathon Samius* secundo *rerum Scythicarum*.

Θ Ε Ρ Μ Ω Δ Ω Ν.

T H E R M O D O N.

ΘΕΡΜΩΔΩΝ ποταμός ἐστὶν Σκυθίας, τὸ πρῶτον εἰληφώς, ἀπὸ τῆς συγκυρήματος. ἐκαλεῖτο ὃ πρῶτον,

TH E R M O D O N Scythiae fluvius est, denominationem à calu nactus. Hunc prius

Cryftallum dicebant, quod ipsa ætate congele-
tur, loci fitu in hoc habitu & forma permanente.
Ideo autem mutauit nomen.

A Κρύσταλλος. ἑκαίνοσ γὰρ καὶ θέρει πήσεται, τῆσ Ἐποθεσίασ
τῶν ἰδέων διεξαχθεύσασ· μετωνομάσθη δὲ δι' αἰτίαν τοιαύ-
την.*.

***

cætera defunt.

***

***

N I L V S.

N E I Λ Ο Σ.

NILVS Ægypti fluius est iuxta Alexandriam
ciuitatem, qui dicebatur antea Melas à Me-
lane Neptuni filio, tandem verò vocatus fuit
Ægyptus ob hanc causam. Ægyptus Vulcani
& Leucippes filius Ægypti imperium tenuit,
cum autem ob ciuile bellum non retrocederet
Nilus, & fame premerentur indigenæ, respondit
Pythius fertilitatem tunc demum futuram, cum
rex auerruncatricem Deis natam sacrificasset.
Aganippem itaque hic ad altaria duxit miseris
& calamitatibus oppressus. Sed ea immolata tan-
tum animo Ægyptus dolorem concepit, vt fei-
psum in fluium Melanem præcipitem dederit,
qui ab eo vocatus est Ægyptus. Sumpsit verò
postea nomen Nili ea de causa. Garmathone Æ-
gypti regina amisso Chrysochoa filio nondum
pubertatis annos ingresso, cum cum domesticis
amare lugebat, cum Iside ei subito appa-
rente mœrorem ad tempus remittere coacta fuerit.
Deam igitur humanissimè excepit, fingens præ-
sentiam illam sibi gratissimam esse, quæ cum de-
bitas eius pietati gratias reddere vellet, Osiridi
præcepit, vt filium ex infernalibus locis redu-
ceret. Eo autem ad mulieris preces se confor-
mante, Cerberus quem aliqui *Phoberum*, id est,
tremendum appellant, allatrauit, vnde Nilus re-
pentino percitus furore in fluium Ægyptum de-
cidit, qui ab eo Nilus est denominatus. Produci-
tur in ipso lapis fabæ speciem referens, quem sta-
tim atq; canes viderint, non allatrant. Iuuat à dæ-
mone possessos, vbi enim admotus est naribus,
expellitur subitò dæmonium. Reperiuntur &
illie alii lapides *Collores* dicti, quos hirundines
aduersus Nili alluionem colligunt, vt ex eis mu-
rum quem *Chelidonium* vocant, ædificent, ad co-
hibendos aquarum impetus, & vt regio perpe-
tuo diluuiio non corrumpatur aut deuaftetur: vt
docet Thrasyllus in *Ægyptiacis*. Adhæret ipsi
mons Argillus ob hanc causam vocatus. Iupiter
amoris desiderio percussus ex Lycto Cretæ ciui-
tate Argem Nympham rapuit, eamque in mon-
tem Ægypti Argillum duxit, vbi filium sustulit,
quem dixere Dionysium. verticem ille cum ad
ætatis florem peruenisset, in honorem matris
Argillum vocauit, coactoque Panum & Satyro-
rum exercitu, sceptro suo Indos subiecit, deu-
taque Iberia Panem illorum locorum præsidem
reliquit, qui regionem à seipso Paniam nomina-
uit, vnde posterii sumpta deriuatione Spaniam
eam tandem appellarunt, vt refert Sosthenes xiiij.
rerum Ibericarum.

NEΙΛΟΣ ποταμός ἐστὶ τῆσ Αἰγύπτου, καὶ πόλιν Α'-
λεξάνδρειαν. ἑκαλείτο δὲ πρῶτον Μέλαισ ἀπὸ
Μέλαινοσ τῆσ Ποσειδῶνοσ· ὕστερον δὲ Αἰγύπτιοσ ἐπεκλήθη
δι' αἰτίαν τοιαύτην. Αἰγύπτιοσ Ηφαίστου καὶ Λαοκίωπιοσ
παῖσ βασιλέσ ἑσῆρχεν τῶν τόπων· δι' ἐμφύλιον δὲ πό-
λεμον μὴ ἀναβαίνοτοσ τῆσ Νείλου, καὶ λιμῶ στερηθῆναι
τῶν ἐγγυερίων ἐχρησεν ὁ Πύθιοσ τῶν Διφορείων, εἰαὶ ὁ βασι-
λέσ ἀποθῆβαιον θεοῖσ τῶν θυγατέρα Ἰσθ. θλιβόμενοσ δὲ
ὑπὸ τῶν κακῶν ὁ τύραννοσ, τοῖσ βαμοῖσ Αἰγυπτιῶπιω
πρῶτον ἀνέστη. τῆσ δὲ Διφοραδείασ, ὁ Αἰγύπτιοσ δι' ὑπε-
βολῶ τῆσ λύπης, εἰαὶ τὸν ἑρρίψεν εἰσ ποταμόν Μέλαινα, ὃσ
ἀπ' αὐτοῦ Αἰγύπτιοσ μετωνομάσθη· πρῶτον γὰρ εἰσ τῆσ Νεί-
λοσ, δι' αἰτίαν τοιαύτην Γαρμαθῶν τ' κατ' Αἰγύπτιον βα-
σίλισα τόπων, ἀποβάλλουσα τὸν ἑαυτοῦ Χρυσόχοαν ἀκ-
μῆ ἐφήβοσ, καὶ τὸ οἰκετῶν ἐδραῖωει συμπαθῶσ τὸ πρῶτον
ἐκείνοσ. Ἰσίδοσ δὲ ἀφινιδίωσ ἐπιφανείσασ, τὸ λυπῶσ πρὸσ κα-
θὲν ὑπερέβη, καὶ πρῶτον αἰτίαν χάριν σκελετῶν, τῶν θεῶν
ὑπεδέξατο φιλανθρώπων. ἡ δὲ τῶν ἀλάστον τέτων ἀ-
μείλασται βουλομένη τῆσ Διφορείασ, ὅσπειν παρεκάλω-
σεν, ὁπωσ ἀγάγη τὸν ἑαυτοῦσ ἐκ τῶν κατὰ θρονίων τόπων.
τέτωσ δὲ τῆσ δειήσασ τῆσ γυναικόσ συμπεινεθῆναισ, Κέρ-
βεροσ ὃν εἰνοσ καλοῖσιν Φοβερόν, ὑλάκτισεν· Νείλοσ δὲ τῆσ
Γαρμαθῶνοσ αἰθήρ, ἀφινιδίωσ ἐνθεοσ ἡρόμοσ, εἰαὶ τὸν ἑρρίψεν
εἰσ ποταμόν καλοῦμένοσ Αἰγύπτιον, ὃσ ἀπ' αὐτοῦ Νείλοσ με-
τωνομάσθη. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῶ λίθοσ Κυάμασ παρόμοιοσ,
ὃν ἀνὸ κύνεσ ἰδῶσιν, οὐχ ὑλάκτισιν· ποιεῖ δὲ πρὸσ τῆσ δαίμο-
νισομόνοσ, ἀμα γὰρ πρῶτον αἰτίαν τῆσ ρίσι, ἀπὸσ κατὰ
δαμόνιον. Γεννάται δὲ καὶ ἄλλοι λίθοι Κόλλωτεσ καλοῦ-
μένοσ· τέτωσ καὶ τῶν ἀσέβαιων τῆσ Νείλου, συλλέγουσται
χελιδόνεσ, κατὰ σκελετῶσ τὸ πρῶτον καλοῦμένοσ Χελι-
δόνοσ τείχοσ, ὃσ ἐπέχει τὸ ὑδατοσ τὸ ροῖζον, καὶ ἐκ εἰσ κα-
τακυσμῶσ φερέσται τῶν γόσων, καθὼσ ἰσσορεῖ Θεόσυλλοσ
ἐν τοῖσ Αἰγυπτιοσ. πρῶτον αἰτίαν δὲ αὐτοῦσ ὅσοσ Ἀργίλλοσ
καλοῦμένοσ ἀπὸ αἰτίασ τοιαύτησ. Ζέσ δὲ ἐρωτικῶσ ἐπιθυ-
μῶσ, ἐκ Λύκεσ πόλεωσ Κρητικῆσ Ἀργίλιν ὑμῶπιω ἀρ-
πάσασ, ἀπὸσ ἐγκεν εἰσ ὅσοσ τῆσ Αἰγύπτου Ἀργίλλοσ καλοῦ-
μένοσ καὶ ἐχρήσασεν ὃσ αὐτοῦσ ἑὸν καλοῦμένοσ Διόνυσον, ὃσ
ἀκμάσασ, εἰσ πηλιῶ τ' μήτεσ τ' λόφοσ Ἀργίλλοσ μετωνό-
μασεν. φραβολογήσασ δὲ Παῖασ καὶ Σατύροσ, ἰδίοισ σκήπεροισ
Ἰνδοῖσ ὑπέταξεν· νικήσασ δὲ καὶ Ἰσθελίαν, Παῖα κατὰ λι-
πεν ἐπιμελητῶ τῶν τόπων, ὃσ τῶν γόσων ἀπὸ αὐτοῦ Γα-
νίαν μετωνόμασεν, ὡσ οἱ μεταχρήσασεν πρῶτον γόσων Σπα-
νίαν πρῶτον γόσων, καθὼσ ἰσσορεῖ Σωθεῖνοσ ἐν τῶ Ἰσθελί-
κῶν.

ΕΥΡΩΤΑΣ.

A

EVROTAS.

ΕΥΡΩΤΑΣ. Ἰμερος Ταυγέτης νύμφης καὶ Λακεδαίμονος παῖς, ἀφ' ὧν μίτων Ἀφροδίτης κατ' ἀγνοίαν ἐν πύρρῳ πῦρ ἀδελφῷ Κλεοδίῳ βιασάμενος ἐφθίρει· τῇ δὲ ὀπίσσω τῆς ἡμερῶν κατηχητὴς παρὶ τῆς συμβεβηκότων καὶ ἀθυμίας, ἀφ' ἧς λύπης ὑπερβολῆς, ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Μαραθῶνα, ὃς ἀπὸ αὐτοῦ Ἰμερος μετωνομάσθη. ὕστερον δὲ Εὐρώτας ἐκλήθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Λακεδαμονίων παρὸς Ἀθηναίους πόλεμον ἐχόντων, καὶ πῶν πρόσθεν ἐπιμνησθέντων, Εὐρώτας ὁ τῆς περὶ ἠρημῶν στρατηγὸς καὶ ἀφρονήσας πάσης δεισιδαιμονίας, σπυρίδαλε πῶν ὄρεα εἶναι, καὶ ὅτι ἀφ' ἧς τε καὶ κεραιῶν καλωρύμνος ὑπερβολῶν ἢ ὁ φάσμα καὶ λύπη γένοιτο, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν ποταμὸν τὸ Ἰμερον, ὃς ἀπὸ αὐτοῦ Εὐρώτας μετωνομάσθη. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος περικεφαλαία παρῶμοιος, Θεοσύδειλος περὶ ἠρημῶν ἀμα γὰρ ὀλίγη ἀκροῦει, ὅτι πῶν ὄρεα περὶ ἧς τῆς δὲ Ἀθηναίων ὄνομασθέντων, καὶ εἰς τὸν βυθὸν ἀλλεταί. κείνται δὲ πολλοὶ κελυφθέντες ἐν τῷ ναφί τῆς Χαλκιοῦ Αἰθναίης, καθὼς ἴσται Νικητὸρ ὁ Σάμιος ἐν β' παρὶ Προμῆ. Παράκειται δὲ αὐτῷ ὄρεα, Ταυγέτον περὶ ἠρημῶν, πῶν περὶ ἠρημῶν εἰληφὸς ὑπὸ Ταυγέτης νύμφης, ἢ ὁ Ζεὺς βιασάμενος ἐφθίρει· τῇ δὲ λύπη συγχετίσας, βέβηκε τὸν βίον παρέγραψεν ἐν ἀκρωρείας ὄρεα Ἀμυκλέου, ὅθεν ἀπὸ αὐτῆς Ταυγέτον περὶ ἠρημῶν μετωνομάσθη. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ βοτόμη καλουμένη Χαρίσιον, ἢ γυναικὲς ἕαρος δὲ ἠρημῶν ποῖς ἡραχίλοις περὶ ἠρημῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀνδρῶν συμπάσης ἀγαπῶνται, καθὼς ἴσται Κλεάνθης ἐν α' παρὶ Ὀράν. μέμνηται δὲ τέτων ἀκροτέρων Σωθένης ὁ Κνίδιος, παρ' οὗ πῶν ὑπὸ ἠρημῶν εἰληφέν Ἐρμοχῆς.

EVROTAS. Himerus Taygetæ nymphæ & Lacedæmonis filius, ob infensam sibi venerationem in peruigilio sororem Cleodicem vitiauit, sequenti autem die comperta rei veritate, in extremam tristitiam redactus, præ mæroris violentia præceptus delatus est in fluuium Marathonem, qui ab eo dictus est Himerus, postea verò Eurotas ideo vocatus est. Cum Lacedæmonii contra Athenienses bellum gererent, & plenilunium expectarent, Eurotas illorum imperator spreto omni superstitione, instructum exercitum commisit in pugnam, licet obstarent fulmina & fulgura. Sed amisso exercitu, & vehementi cruciatus mærore, seipsum coniecit in fluuium Himerum, qui ab eo nuncupatus est Eurotas. Nascitur illic lapis galeæ similis *Thrasydilus* dictus, quasi audax vna & timidus, nam statim atque tubam audit profilit ad ripam, at Atheniensium pronunciato vocabulo, mergitur in profundum. Exstant non pauci ex illis lapidibus consecrati in templo Palladis Chalcicæ, vt testatur Nicanor Samius secundo de *Fluminibus*. Non longè distat ab eo mons Taygetus, sic dictus à Taygete nympa, quæ à Ioue vitata & vi doloris superata resti finiuit vitam in cacuminibus montis Amyclei, qui ab ea Taygetus fuit denominatus. Nascitur in ipso planta *Charisium* dicta, quod idem est ac munificentia, quam mulieres ineunte vere collo appendunt, & vehementius ita à viris amantur, vt auctor est Cleanthes primo de *Montibus*: meminit & horum diligentius Sosthenes Cnidius, à quo sumpsit hypothesis Hermodogenes.

ΙΝΑΧΟΣ.

INACHVS.

ΙΝΑΧΟΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Ἀργίας χώρας. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ παλαιότερον Καρμύων. Ἀλιάκμων δὲ τῷ ἄρει Τιρῶντι, ἐν τῷ Κοκκυγίῳ ποιμῶν ὄρει, καὶ κατ' ἀγνοίαν τῆς Ῥέας συγγίνου δὲ Δία βιασάμενος, ἐμμενῆς ἐγένετο, καὶ ἔπειτα ὄρεα εἶναι, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Καρμύων, ὃς ἀπὸ αὐτοῦ Ἀλιάκμων μετωνομάσθη περὶ ἠρημῶν ἢ Ἰναχος δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἰναχος Ὀκεανοῦ παῖς, φθαρίας τῆς Ἥρας αὐτοῦ ἰοῦ ὑπὸ Διός, τὸν βλασφημίας λοιδωρίας ἐπέπληθη, κατόπιν ἀκροτέρων ὃς ἀναξιοπαθίας, ἐπεμψεν αὐτῷ Τισιφόνῳ μία τῆς Ἐρινύων, ἀφ' ἧς ἔξοισθη λατοῦμος, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἀλιάκμωνα, ὃς ἀπὸ αὐτοῦ Ἰναχος μετωνομάσθη. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ βοτόμη Κούρα καλουμένη, πηροῦ παρῶμοιος, ἢ ἡ γυναικὲς, ὅταν ἀκινδύνως ἐκβασαίη γελήσωσιν, ἐν οἷνῳ βεβρημένῳ ποῖς ὀμφαλοῖς ὀπιθῶσιν. Εὐείσκει δὲ ἐν αὐτῷ καὶ λίθος Βηρύλλῳ παρῶμοιος, ὃν εἰ κεν ἰσῶσιν οἱ ψευδομῦθους ἐθέλοντες, μέλας γίνεται.

INACHVS Argiæ regionis fluuius est, Carmanor antea dictus, deinde Haliacmon hac de causa. Haliacmon Tirynthius genere, cum in Cocygio monte pasceret, & per inscitiam Iouem cum Rheâ rem habentem vidisset, furiosus euasit, & cum impetu delatus seipsum in fluuium Carmanora præcipitavit, qui ab eo Haliacmon vocatus est: Inachus autem dictus tandem est ob hanc causam. Inachus Oceani filius, vitata à Ioue filia sua Io, Deum iniuriis & contumeliis increpabat à tergo sequens, cum, non potis talia pati Iupiter, Tisphonem Erinnydum vnâ ad ipsum misit, à qua stimularus seipsum coniecit in fluuium Haliacmona, quem ab eo postea vocauerunt Inachum. Nascitur in ipso herba *Cyura* dicta rutæ similis, quam mulieres cum sine periculo volunt abortare, vino irriguam umbilico imponunt. Inuenitur & in ipso lapis Beryllo æqualis, qui niger efficitur, si qui falso testari volunt eum tenuerint.

Horum lapidum multos exstare in templo Iunonis Prosymnae refert Timotheus in Argolicis, & Agathon Samius, qui de his mentionem fecit in secundo de fluminib. Agathocles verò Milesius in his quae de fluminib. scripserat, narrat Inachum ob calliditatem à Ioue percussam fulmine fuisse exficcatum. Adhaerent ipsi montes Mycenae, Araxantus, & Coccygius & Athenæus, qui ita appellati fuere ob hanc causã. Araxantus prius Selenæ dicebatur, Iuno enim, cum ab Hercule pœnas sumere vellet, lunam in auxilium conuocauit, quæ arte magica utens cistam spuma repleuit, unde progenitum immanem Leonem Iris proprio cingulo irretitum in montem Opheltium deduxit, vbi ille pastorem quendam indigenarum nomine Araxantum dilaniavit, ex quo Deorum prouidentia locus deinde Araxantus dictus fuit, ut scribit Demodocus in primo Herculeidos. Nascitur in ipso herba *Selene*, id est, luna dicta, cuius spuma circa æstatis initium collecta pastores pedes vngunt, nulloq; modo à reptilib. læduntur. Mycenæ dicebantur prius Argius ab Argo oculatissimo, mutarunt autem nomen & Mycenæ dictæ sunt ob hanc causam. Perseum, postquam interfecisset Medusam, Stheno & Euryale eius sorores tanquam infidiatorem insequutæ sunt, & ad hunc verticem cum peruenissent, nullaq; eas obtentaret spes illius capiendi, præ mira animorum cõuenientia qua sororem diligebant, mugitum ediderunt, indigenæ verò cacumen illud à casu Mycenæ appellarunt, ut docet Ctesias Ephesius primo *Perseidos*. Cæterum Chrysermus Corinthius primo *Peloponnesiacorum* huius historiz meminit. Cum Perseus in sublime ferretur & ad hunc montem appulisset, decidit fortè gladii quem ferebat capulum, Gorgonophono autè Epidauriorum regi ab imperio pulso respondit oraculum, ut Argolicas circumiret ciuitates, & ibi demum urbem conderet, vbi gladii capulû offenderet. Cum ergo ad montem Argium deuenisset, ibiq; capulum Eburneum reperisset, ciuitate condidit, quam ab euentu Mycenæ nominavit. Prouenit in eo lapis *Corybas* dictus, coracino colore, quem si inueniat quis, & corpori innexum habeat, horrendas haudquaquam timebit visiones. Mons autem Araxantus Acrisii, nam cum prope locum illum venaretur, & venenatû protriuisset pedibus serpentem, occubuit. Rex verò tumultato filio, collè Araxantum ex eo vocauit, cum prius Selinuntius diceretur. At mons Coccygius ob hanc causam ita est appellatus. Iupiter Iunonis sororis suæ laqueis irretitus, cum amatã exorasset, ex ea mare sustulit, mons autè Diceius dictus, ab euentu denominatus postea est Coccygius, ut narrat Agathonymus in *Perseide*. Nascitur in eo arbor nomine *Palinurus*, cui si mutorû animalium quoddã infederit, tanquã à visco detinetur, excepto cuculo, ei enim parcit, ut testatur Ctesiphon primo de arborib. Cæterum mons Athenæus à Minerua nomẽ accepit: post Illi namq; excidium Diomedes Argos reuersus in Corauniû collem ascendit, & ibi ædificato Mineruæ sacrario, montem à Dea Athenæum nominavit.

A Κεῖνται ὃ πολλοὶ ἐν τῇ περιεί τῆς Πελοποννήσου Ἡεας, καθὼς ἰσορεῖ Τιμόθεος ἐν τοῖς Ἀργολικαῖς μέμνηται ὃ τῶτον καὶ Ἀγάθων ὁ Σάμιος ἐν β' πρὸς Ποσειδάωνα Ἀγαθοκλῆς ὁ Μιλήσιος ἐν τοῖς πρὸς Ποσειδάωνα, φησὶ τὸν Ἰναχὸν ἄφ' ἀπυρρῆρας ὑπὸ τῆς Διὸς κεραιωθέντα, ἐπεὶ γῆρας, πρὸς αὐτὸν ὄρη, Μυκῆναι τε, καὶ Ἀπαίσαντος, καὶ Κοκκύγιον, καὶ Ἀθηνῶν τὰς περὶ τῆς εἰληφόρα ἄφ' αὐτῶν αἰτίαι. ὃ μὲν Ἀπαίσαντον ἐκαλεῖτο πρῶτον Σελινῶν. Ἡεα γὰρ πρὸς Ἡεακλέους δίχας βουλομένη λαβεῖν, B σπερτὸν παρέλαβεν τὴν Σελινῶν. ἢ ὃ ἐπαυθῆς χρηταμένη μάχης, ἀφ' ἧς κίσι ἐπλήρωσεν, ἐξ ἧς γυμνήθη ἰσὺς μέγιστον ἴσως τῆς ἰδίως ζώης ὑποστῆναι, κατὰ γέννην εἰς ὅσον Ὀφέλιον ὃ ὃ ποιμένα ἵνα τῆς ἐγγράσιον Ἀπαίσαντον ἀπαράξας ἀείλειν καὶ ὃ ἴσως πρῶτον ὁ τόπος Ἀπαίσαντος ἀπ' αὐτῆς μετανομάσθη, καθὼς ἰσορεῖ Δημόδοχος ἐν Ἄ Ἡεακλέας. Γενῶνται δὲ ἐν αὐτῇ βοτάνῃ Σελινῶν καλουμένη τῆ ὃ κεραιωθέντων ἀπ' αὐτῆς ἀφ' ἧς, πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς γῆς οἱ ποιμένες ἀφ' ἧς, ἀλείφουσι τὰς πόδας, καὶ ὁδὸν ὑπὸ τῆς ἐρετῆς ἀδικῶνται. Μυκῆναι ὃ C ἐκαλεῖτο ὃ πρῶτον Ἀργιον, ὑπὸ Ἀργῶ τῆς πανόπτου. μετανομάσθη ὃ Μυκῆναι δι' αἰτίαι ποιαντῶν. Περσεὺς Μεδούσαν ἀποκτείναντος, Σθενῶ καὶ Εὐρύαλης τῆς περὶ τῆς ἀδελφῆς τῆς πεφονδευμένης τῆς ἐπιβουλον ἐπέδωκεν ἠρόματα ὃ καὶ τῶτον τὸ λῶπον, καὶ ἀπελπίσασα τῆς συλλήψεως, ἀφ' ἧς τὴν συμπάθειαν μυκῆναι ἀείδωκεν οἱ δὲ ἐγγράσιοι τὴν ἀκράσειον ἀπὸ τῆς συγκυρήματος Μυκῆνας μετανομάσαν, καθὼς ἰσορεῖ D Κτησίας Ἐφέσιος ἐν Ἄ Περσίδος. Χρύσερος ὃ ὁ Κορίνθιος ἐν Ἄ Πελοποννησιακῶν ἰσορίας μέμνηται ποιαντῆς. Περσεὺς φεερόνου μετῶρον, καὶ καὶ τὸν λῶπον ἠρόματος τῶτον, ἐξέπεσεν αὐτῆς γῆς τῆς ἰσὺς ὁ μύκης. Γοργόφονος ὃ ὁ βασιλεὺς Ἐπιδαυρίων, ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, ἔλαβεν χρησμὸν ἐμπεριελθεῖν τὰς Ἀργολικὰς πόλεις, καὶ ὅπου εἴη ἄρη ἰσὺς μύκητα, ἐκεῖ κτίσαι πόλιν. Γενόμενος ὃ καὶ ὁ Ἀργιον ὄρεος, καὶ ἄρῶν τὴν ἐλεφαντίνῳ λαβῶν, πόλιν ἐκτίσεν, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς συγκυρήματος περὶ τῆς Μυκῆνας. Γενῶνται δὲ ἐν αὐτῇ λίθος Κορύμβας καλούμενος, τῆς γῆς κέραιος, ἐν εἰς ἄρη καὶ ἔχης ἐν τῇ σάματι περικείμενον, κατὰ ὁδὸν φοβῆται C τὰς τερατώδεις ὄψεις. Τὸ δὲ ὄρεος, Ἀπαίσαντος τῆς Ἀκλείου. κωμητῶν γὰρ κατὰ ἐκεῖνον τὸν τόπον, καὶ πατήσας ἐρετῶν δηλητήριον, ἐτελεύτησεν ὃ ὃ βασιλεὺς τὸ γόν θάψας, λῶπον Ἀπαίσαντον μετανομάσαν, καλούμενον Σελινῶν. ὄρεος ὃ Κοκκύγιον διανομάσθη δι' αἰτίαι ποιαντῶν. Ζῶς Ἡεας τῆς ἀδελφῆς ἐραθεῖς, καὶ δυσώπουρος τὴν ἀγαπαμένην, ἐγέννησεν ὃς αὐτῆς ἄρρενα ὃ γὰρ αὐτῶν καλούμενον ὄρεος Δουκίον, ἀπὸ τῆς συγκυρήματος Κοκκύγιον ὀνομάσθη, καθὼς ἰσορεῖ Ἀγαθάνυμος ἐν Περσείδος. Ζῶς Ἡεας τῆς ἀδελφῆς ἐραθεῖς, καὶ δυσώπουρος τὴν ἀγαπαμένην, ἐγέννησεν ὃς αὐτῆς ἄρρενα ὃ γὰρ αὐτῶν καλούμενον ὄρεος Δουκίον, ἀπὸ τῆς συγκυρήματος Κοκκύγιον ὀνομάσθη, καθὼς ἰσορεῖ Ἀγαθάνυμος ἐν Περσείδος.

Γεννᾶται δὲ ἐν τῇ ἀκρωρείᾳ ρίζα παρόμοιος πηδύφῳ, ἣν ἄνθρωποι φάγη τίς κατ' ἀγνοίαν, ἐμμενῆς γίνεται. καλεῖται δὲ Ἀδράστεια, καθὼς ἰσορεῖ Πλησίμαχος ἐν Βίοισιν.

A Crescit in eius cacumine radix rutæ similis, quam, si per ignorantiam forte mulier quæpiam comederit, euadit furiosa: nomen autem illi radici est *Adrastia*, vt docet Pleſimachus secundo *Noſtorum* siue *redituum*.

Α Λ Φ Ε Ι Ο Σ.

A L P H E V S.

ΑΛΦΕΙΟΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Ἀρκადίας, καὶ Πίσαν τῆς Ὀλυμπίας. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Στύμφηλος ἀπὸ Στυμφήλου τῆς Ἀρέως καὶ Δορμόθειας παιδός. ὅθεν γὰρ καὶ Φίλιππον τὸν υἱὸν Ἀλεμάωνα ἀποβαλὼν, καὶ ἀθυμῶσιν ἐπιβὰς, ἐαυτὸν ἐρρίψεν εἰς ποταμὸν Νύκτιμον, ὃς καὶ ἀπ' αὐτοῦ Στύμφηλος μετωνομάσθη. Ἀλφειὸς δὲ ἐκλήθη δι' αἰτίαν τοιαύτην. Ἀλφειὸς εἰς τῆς ὄρεος ἀφ' Ἡλίου καταβαίνων, ἀμιλληθεὶς Κερκίφῳ τῷ ἀδελφῷ τοῦ Ἄρεως, ἀνείλεν τὸν εἰρημόνον, καὶ ὑπὸ ποιμένων ἐλαυνόμενος, ἐβαλεν ἐαυτὸν εἰς ποταμὸν Νύκτιμον, ὃς καὶ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλφειὸς μετωνομάσθη. Γεννᾶται δὲ ἐν τῷ ποταμῷ τούτῳ βοτάνη Κενχρίτις προσσηροβοτάνη, Μελικέρει παρόμοιος, ἣν οἱ ἰατρὸι κατεψόντες, πικρὴν διδάσκει τοῖς ἀπληροτεταμένους ἐρεσι τὰς φρένας, καὶ ἀπαλλάττει αὐτὰς τῆς μαρίας, καθὼς ἰσορεῖ Κτησίας ἐν τῇ Πόσειδον. Παρέκειται δὲ ὄρεος Κρόνιον καλούμενον ἀπὸ αἰτίας τοιαύτης. Μετὰ τὴν Γιγαντομαχίαν Κρόνος τὰς Διὸς ἀπειλὰς ἐκκλίνων, εἰς ὄρεον παρεχόμενος Κροδοῦν, ὃν ἀπ' αὐτοῦ Κρόνιον μετωνομάσθη. λαθὼν δὲ πρὸς ὀλίγον καμὸν, καὶ ἀφορμῆς δραξάμενος, διήρην εἰς Καύκασον τῆς Σκυθίας. Γεννᾶται δὲ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ Κύλινδρος καλούμενος λίθος ἀπὸ τῆς συγκυρήματος: ἰσάκεις γὰρ ἀν' ἀσφάλῃ Ζεὺς ἢ Βεροντήσης. Ἐσαυτάκεις ἀπὸ τῆς ἀκρωρείας ἀπὸ φόβου κωλύεται, καθὼς ἰσορεῖ Δέρκυλλος ἐν τῇ Πόσειδον.

A L P H E V S Arcadiæ fluius est iuxta Pisam Olympiæ, qui prius Stymphelus dictus est à Stymphelo Martis & Dormothæ filio. Hic enim amisso Alemaone Philippo filio, & animo consternatus seipsum proiecit in fluuium Nyctimum, qui ab eo dictus est Stymphelus, postea verò Alpheus ob hanc causam. Alpheus vnus ex his qui à Sole originem ducunt, cum de virtute cum Cercapho fratre contenderet, cum interfecit, & à pastoribus abactus seipsum in fluuium Nyctimum coniecit, qui ab eo postea denominatus est Alpheus. Nascitur in hoc fluuiio herba *Cenchritis* dicta, faui speciem referens, quam decoctam medici iis qui alienata sunt mente potandam præbent, & ab infania eos liberant, vt docet Ctesias primo de *fluminibus*. Iuxta situs est mons Cronius, id est, Saturnius, ea de causa ita vocatus. Post Gigantomachiam Saturnus Iouis minas declinans ad montem Cturum peruenit, quem à se denominauit Cronium: cum autem per aliquod tempus latuisset, rapta occasione diuertit in montem Caucasum Scythiæ. Prouenit in eo monte lapis quem ab euenru *Cylindrum* vocant, nam quotiescunque fulgurat aut tonat Iupiter, toties à cacumine præ timore voluitur, vt narrat Dereyllus primo de *lapidibus*.

ΕΥ Φ Ρ Α Τ Η Σ.

E V P H R A T E S.

ΕΥΦΡΑΤΗΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Παρθίας, καὶ Βαβυλωνίαν πόλιν. ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Μήδος ἀπὸ Μήδου τῆς Ἀρταξέρξου παυδός. ὅθεν γὰρ καὶ ἑπιθυμίαν τὴν Κορδίου θυγατέρα Βιασάμενος Ῥωξάνην διέφθειρεν, τῇ δὲ ἑπιούσῃ τῆς ἡμερῶν ζητούμενος ὑπὸ τῆς βασιλέως πρὸς ἐλάσιν, καὶ φόβῳ συλασθεὶς ἐαυτὸν ἐβαλεν εἰς ποταμὸν Ζαράνδην, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Μήδος ὀνομάσθη. προσσηροβοτάνη δὲ Εὐφράτης δι' αἰτίαν τοιαύτην. Εὐφράτης Ἀραϊδάκου πατρὸς τῆς υἱοῦ Ἀξούρτου θυγατρὸς τῆς μητρὸς ἀναπαυόμενος, καὶ ὑπολαβὼν ὑπὸ τῆς πολιτικῆς ἵνας, ἀπὸ τῆς ζήλου μισοποτικῆς ἀσασάμενος ὁ ξίφος, ἐλακμοτόμησεν αὐτὸν, τῆς δὲ ἀνελάσθου πρὸς ἄλλοις γυμνοῦνος ἀπὸς, ἀπὸ λύπης ὑπερβολικῆς, ἐαυτὸν ἐβαλεν εἰς ποταμὸν Μήδον, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὐφράτης μετωνομάσθη. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Ἀστῆς καλούμενος, ὃν αἱ γυναῖκες δυσκολεύονται τὰς γαστέρας ἐπιπλήσασιν, καὶ ὡδονοχῆμα πικρῶσιν ἀπὸ ἀλγηδόνος. Γεννᾶται δὲ ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη Ἐξάλλα καλούμενη, μεδερμύθου βοτάνη θερμῶν. ταύτην οἱ τετραταίζοντες, ὅταν ἐπὶ τῆς στήθους θάσιν, ἀπαλλάττονται ὡδονοχῆμα τῆς ἐπισημασίας, καθὼς ἰσορεῖ Χρυσέρμος Κορίνθιος ἐν τῇ Πόσειδον. παρέκειται δὲ αὐτῷ ὄρεος

E V P H R A T E S Parthiæ fluius est iuxta Babylonem urbem, qui antea dictus est Medus à Medo Artaxerxis filio, hic enim cum præ amore Rhoxanem Cordyi filiam rapuisset, & vitiaſſet, sequenti die à rege vt pœnas lueret, quæſitus, & metu percussus, seipsum dedit præcipitem in fluuium Zarandam, quem ab eo postea vocauere Medum: Euphrates autem tandem dictus est ob hanc causam. Cum Euphrates Arandaci filius Axurtam filium cum matre quiescentem offendifſet, & quendam à ciuibus eum esse existimaſſet, districto gladio ob Zelotypiam ipsum iugulauit. Cuius insperatæ actionis cum se vidisset auctorem, præ mœrore extremo decidit in fluuium Medum, qui ab eo appellatus est Euphrates. Nascitur in illo lapis *Astiges* dictus, quæ obstetrices mulierum quæ difficulter pariunt ventri imponunt, & statim sine dolore parturiunt. Prouenit & in eo herba quæ *Exalla* dicitur, id est, calidum, quam si qui quartana laborant in pectore posuerint, ipso paroxysmo statim liberantur, vt testatur Chrysermus Corinthius xiiij. de *fluminibus*. Adhæret ei mons

Drimyllum dictus, ubi nascitur lapis Sardonychæ
similis, quo utuntur reges in imperiis suis, mul-
tum autem confert si in aquam tepidam conii-
ciatur oculorum hebetationi, ut docet Nicias
Mallores in his quæ de lapidibus scripsit.

A Δρύμυλλον καλούμενον, ἐν ᾧ γινώσκει λίθος Σαρδόνυχης
παρόμοιος, ὅ οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς βασιλείαις χροῖται ποιεῖ
δὲ ἄριστος πρὸς ἀμβλυωπίας εἰς ὕδαρ θερμὸν βαλλόμε-
νος, καθὼς ἰσχυρῆ Νικίας ὁ Μαλλώτης ἐν τοῖς περὶ
Λιθῶν.

C A I C V S.

CAICVS Mysiæ fluvius prius dicebatur A-
stræus ab Astræo Nepruni filio. Hic enim
cum in Mineræ perugilio Alcippem foro-
rem inscius vi compressisset, & eius annulum
abulisset, sequenti die agnito consanguineæ si-
guaculo, præ doloris vehementia se dedit præ-
cipitem in fluvium Adurum, qui dictus ab eo
est Astræus, tandem verò Caicus denominatus
est hac de causa. Caicus Mercurii & Ocyrhoës
nymphæ filius occiso Timandro quodam nobi-
li, cum parentes eius & cognatos formidaret,
seipsum proiecit in Pauræum fluvium, quem
ab eo postea dixere Caicum. Prouenit in ipso
papauer, quod fructus loco lapides producit. Ex
his nigra quædam existunt liris simillima, quæ
Myfi in aratam terram proiciunt, & si sterili-
tas futura sit manent in eodem loco in quem
coniecta fuere, at si fertilitas, lapilli locustarum
instar profiliunt. Nascitur & illic herba *Eli-*
pharmacus dicta, quam solent præbere medici
mulieribus menstruatis, ut venarum excretio-
nem intercipient, ut refert Timagoras primo
de *Fluminibus*. Adiacet huic fluuiio mons *Teu-*
thras, sic dictus à Teuthrante Mysorum rege,
qui cum venationis gratia in montem Thratyl-
lum ascendisset, & immanem aprum percep-
isset, cum stipatoribus eum inscutus est; sed
venatores perueniens aper supplex confugit in
Dianæ Orthosiæ templum, quò cum omnes
vi conarentur ingredi, usus est ille humana vo-
ce, & alte exclamauit *Parce ô Rex alumno deæ*.
Teuthras verò sublimi vultu suspensoque cor-
pore animal interfecit. Verum Diana, cum
quæ gesta erant moleste ferret, aprum suscita-
uit, & casus auctori impetiginem cum furore im-
misit, quos morbos cum ille abhorreret, in ca-
cuminiibus montium commorabatur præ pudore.
Lysippe autem eius mater, cum ea quæ con-
tigerant didicisset, siluam celeriter petiit, vatem
Polyidum, id est, multifcium Cyrani filium se-
cum ducens, à quo curiose veritatem omnem e-
docta, sacrificiis Deæ iram placauit, & recupe-
rato filio sana ut erat ante mente prædito, Dia-
næ Orthosiæ altare consecrauit, & aureum a-
prum curauit faciendam humanam faciem re-
ferentem, qui ad hoc xui à venatoribus aba-
ctus, & templum ingredi & vocem emittere vi-
detur. Teuthras autem priori præter spem for-
ma resumpta, montem à se denominauit *Teu-*
thra, in quo nascitur lapis *Antipathes*, id est,
resistens dictus, qui cum vino attitus sanat vi-
tiligines & lepras, ut docet Ctesias Cnidius se-
cundo de *Montibus*.

K A I K O Σ.

KAIKOS ποταμός τῆς Μυσίας. ἐκαλεῖτο ὃ ὅ
πρὸτερον Ἀστράος ἀπὸ Ἀστράου τοῦ Προσειδῶνος.
ὅστις γὰρ πρηνυχίδος Ἀθηνᾶ τελευτήσας, Ἀλκίππιον
τὸν ἀδελφὸν καὶ ἀγνοῖαν βιασάμενος ἐφθίρειν, καὶ ἀφεί-
λετο τῆς περὶ χειρὸς τῆ δακτύλιον τῆ δὲ ὀπτιούση τῆ
ἡμερῶν ὀπτινοῦ τὴν σφραγίδα τῆς ὀμῆμου, καὶ λυ-
πῆς ὑπερβολῶν ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἀδουρον, ὃς
ἀπ' αὐτοῦ Ἀστράος μετωνομάσθη περὶ χειρὸς ὅτι
Καίικος δὲ αἴτιαν τοιαύτην. Καίικος Ἑρμοῦ καὶ Ὠκυ-
ρῆος πατρὸς νύμφης, Τιμηδροῦν ἕνα τῶν δι' ἡρώων φονδίσας,
καὶ τοὺς περὶ στήθεσ ἀπὸ φόβου μένος, ἑαυτὸν ἐρρίψεν
εἰς τὸ Πανεραιῶν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Καίικος μετωνομάσθη. Γεν-
νῶσθαι δὲ ἐν ταῖς ποταμῶν μήκων ἔχων ἀντὶ καρποῦ λίθου
ἐν τῶτον μέλανά τινα τυγχάνει παρόμοια λύγεις, ὡ-
σπερ οἱ Μῦσοι ῥιπτοῖσιν εἰς ἠρωτεωρῶν χροῖαν, καὶν μὲν
ἀφορέα μέλλη γίνεσθαι, μὲν τὰ πῶτα δὲ βλητὴν, ἐὰν δὲ
ἀκαρπία σημάτη, τὰ λιθᾶρα δὲ κίλι ἀκείδαν ἀλλεταί.
Φύεται δὲ καὶ βοτάνη Ἡλιφθέμαχος καλούμενη, ἣ οἱ
ἰατροὶ τὴν ἀμορεοῦσας πηλασιν, καὶ τὴν φλεβῶν μεμβρανοῦσιν τὴ
ἐκκλειαν, καθὼς ἰσχυρῆ Τιμαγόρας ἐν τῶν περὶ ποταμῶν πα-
ράκει τὴν αὐτῶν ὄρεσ Τάδρας ἀπὸ Τάδρας τῆς Μυ-
σῶν βασιλείας, ὃς κνηγῶσας χροῖαν εἰς Θεοισλλον ὄρεσ
ἀναβάσ, καὶ θασάμενος ὑπερμεγέθη κάκωσιν, ἐδίωκεν αὐ-
τὸν μετ' ἑξ ὄρουφόρων ὃ δὲ φθᾶσας κατέφυγε ὡς ἰκέτης
εἰς τὴν Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν βιασάμενος τὴν πύ-
λων εἰς τὸ ναὸν εἰσληθὴν, ὃ οὖν ἀνδρῶσπιν φωνὴν χροῖα-
μένος ἐξέκρουσεν ἀνέκωσιν. φεῖσε βασιλῆ τοῦ δρέμμα-
τος τῆς θεᾶς μετεωρεθεῖς τὸ Τάδρας ἀειλεν τὸ ζῶον.
Ἀρτέμις δὲ μισοπονήσως ἐνεγκροῦσα τὴν κάκωσιν, τὴν μὲν
κάκωσιν ἀνέζωπύρσεν τὰ δὲ τὸν καίικον τοῦ συγκυρήματος
ἀλφὸν μετ' ἁμῆσ ἐπερρίψεν δυσωπούμενος ὃ δὲ πάθος
ἐν ταῖς ἀκρωρείαις διέτειλεν. Λυσίππη δὲ τῆς περὶ χειρὸς
μέθου μήτηρ κατηχηθεῖσα περὶ τῆς συμβεβηκότων, εἰς
τὴν ὕλιον ἔδραμεν, σιωπεπασωμένη μὲν τὴν Κυραίου
Πολυίδου, παρ' οὗ πᾶσαν πολυπραγμοσύνησιν τὴν ἀ-
λήθειαν, βουθεσίαις τῆς θεᾶς ἐξελθούσα τὴν μεμπτοσύνησιν,
καὶ ἀπολαβοῦσα τὴν ὄν σωφρονοῦντα, βωμὸν ἰδρύσασθε Ἀρ-
τέμιδος Ὀρθωσίας κατεσκόπασεν δὲ καὶ κάκωσιν χροῖ-
σιν, περὶ μετ' ἀνδρῶσπιν ἡσκημένη. ὅσα μὲν νῦν
διωκόμενος ὑπερ κνηγῶν εἰσληθὴν εἰς τὸν ναὸν, φωνὴν
ἀναδίδωσιν ἰδέσθαι. Τάδρας δὲ παρ' ἐλπίδα τὴν
ζοῦσπον μορφίαν ἀναλαβὼν, ὃ ὄρεσ μετωνόμασεν.
Τάδρας τῆ. Γεννῶσθαι δὲ ἐν αὐτῶν λίθος Ἀνιπαθῆς
καλούμενος, ὃς κάλλιπα ποιεῖ πρὸς ἀλφούς καὶ λεπασίς
δι' οἴνου τελευτῶμενος, καθὼς ἰσχυρῆ Κτησίας Κνίδος ἐν τῶ
περὶ Ὀρώων.

A X E Λ Ω Ο Σ.

AΧΕΛΩΟΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Αἰτωλίας, ἐκαλεῖτο δὲ πρῶτον Θεῆτος διὰ τὴν τοιαύτην Θεῆτος Ἀρεως καὶ Πεισιδίκης παῖς, ὅς ἐτινα πείρασιν οἰκειακῶς ἀποδημίας εἰς Σικύωνα, καὶ ἰκανὸν χρόνον ἀφαιτίφας ὑπέστρεψεν εἰς τὸ πατρῶν ἔδαφος. Ἄρων δὲ τὸν Καλυδῶνα μετ' ἑμῶς ἀναπαύομενον, καὶ μοιχὸν εἶδὼς, κατ' ἀγνοίαν ἐργαστήθη. τῆς δὲ ἀελπίτου παρ' ἑξέως αὐτοῦ τῆς ἡρόμιος, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Ἀξενον, ὃς ἀπ' αὐτῆς Θεῆτος μετωνομάσθη. παρ' ἑστῆσθαι δὲ Ἀχελῶος ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ἀχελῶος Ὠκεανὸς καὶ Ναιάδος νύμφης παῖς τῆς θυγατρὸς Κλησείας καὶ ἀγνοίαν στυγερῶς, καὶ ἀθυμία συχετὴς ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Θεῆτον, ὃς ἀπ' αὐτῆς Ἀχελῶος μετωνομάσθη. Γενᾶται δὲ ἐν τῷ ποταμῷ τῆτι βοτάνη Ζάκλον καλουμένη, παρόμοιος εἶσθαι. ταύτην τείφας αἰ εἰς οἶνον βάλλης, ὕδωρ γίνεται, καὶ πῶ μὴ ὁσμῶν ἔχει, πῶ δὲ δυνάμει οὐκ ἔχει. εἰσκέταται δὲ καὶ λίθος πελιδνός τῷ χρώματι, Διουρῆος καλούμενος ἀπὸ τῆς συγκυρήματος, εἰ μὴ γὰρ βάλλης αὐτὸν εἰς ὄρνιον, δι' ἑρώτος ἔνωσιν, τὸ γῆμα λαμβάνει καὶ δῆλον γίνεται, καθὼς ἰσχυρῶς Ἀντιθένης ἐν τῷ Μελεαγρίδος μύμηται δὲ τῆτι ἀκρίβετερον Διοκλῆς ὁ Ῥόδιος ἐν τοῖς Αἰτωλικῶσι. παρ' ἑστῆσθαι δὲ αὐτῶς ὅρος Καλυδῶν καλούμενον, τὸ παρ' ἑστῆσθαι εἰληφὸς ἀπὸ Καλυδῶνος τῆς Ἀρεως καὶ Ἀφροδίτης παιδός. ὅτι γὰρ καὶ ἀγνοίαν λουομένην ἰδὼν Ἀρτεμιν, τὸ μορφῶν τῶ σώματος μετέβαλεν εἰς πέτραν. καὶ τὸ παρ' ἑστῆσθαι ὅρος καλούμενον Γυρὸν, ἀπὸ αὐτῆς Καλυδῶν μετωνομάσθη. Γενᾶται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη ἢ Μίωψ παρ' ἑστῆσθαι ἀγροθυμῶν, καὶ εἰς εἰς ὕδωρ βαλὼν, νίψεται τὸ παρ' ἑστῆσθαι, ἀποβάλλει τὸ ὄρασθαι, Ἀρτεμιν δὲ ἔξελασάμενος ἀνακτάται τὸ φῶς, καθὼς ἰσχυρῶς Δέρκυλλος ἐν τῷ Αἰτωλικῶν.

A C H E L O V S.

ACHELOVS fluuius est Ætolix Thestius ob id prius nuncupatus. Thestius Martis & Pisdices filius postquam ob quandam afflictionem domesticam peregrinatus esset in Sicyonem, & longum satis tempus ibi commoratus esset, in paternum solium reuersus est, vbi cum filium Calydonem simul cum matre concumbentem forte offendisset, cum mœchum esse existimans occidit inscius. Quod insperatum & inopinatum facinus cum ipsemet vidisset, seipsum coniecit in fluuium Axenum, quem ab eo nuncupauerit Thestium: Achelous verò postea dictus est hac de causa. Achelous Oceani & Naidis nymphæ filius habitacum filia Clestoria per inscitiam re. tristis & abiecto animo seipsum præcipitavit in fluuium Thestium, qui vocatus ab eo est Achelous. Nascitur hoc in flumine herba, quam *Zacum* vocant, lanæ omnino similis, quam postquam triueris aut despueris, si in vinum proicias, statim fit aqua, & odorem quidem non autem vires conseruat. Inuenitur etiam illic lapis colore liuidus *Linurgus* ab euentu dictus, eum enim si in linteolum proieceris, ob similitudinem & consensum, formam recipit & figuram linteï, albusq; fit, vt narrat Antisthenes tertio *Meleagridos*. Horum etiam meminit diligentius Dioeles Rhodius in *Ætolicis*. Visitur prope mons Calydon dictus, cui denominationem hanc dedit Calydon Martis & Astynomes filius. Hic enim cum ex improviso Dianam se abluentem cõspexisset, forma corporis mutatus est in lapidem, mons verò Deorum prouidentia, qui antea Gyrus vocabatur, appellatus est tandem Calydon. Nascitur in ipso herba quæ *Myops* vocatur: eam si quis in aquam iecerit, & faciem deterferit, visum amittit, quem simul ac Dianam placauerit recuperat, vt testatur Dercyllus tertio *rerum Ætolicarum*.

A P A Ξ Η Σ.

AΡΑΞΗΣ ποταμός ἐστὶ τῆς Ἀρμενίας, πῶ παρ' ἑστῆσθαι εἰληφὸς ἀπὸ Ἀράξου τῆς Πύλου. ὅτι γὰρ παρ' ἑστῆσθαι Ἀρβηλον τὸ πάππον ὑπὸ σκήπτρων ἀμυλλῶμενος, αὐτὸν κατεπόξθαι ποιηλατῆμενος δὲ ὑπὸ Ἐμινίων, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Βάκτρον, ὃς ἀπ' αὐτῆς Ἀράξης μετωνομάσθη, καθὼς ἰσχυρῶς Κτησιφῶν ἐν τῷ Περσικῶν. Ἀράξης Ἀρμενίων βασιλῆος παρ' ἑστῆσθαι τὸς πλησιοχώρους Πέρσας πόλεμον ἔχων, καὶ τῆς παρ' ἑστῆσθαι παρελκόμενης, χρῆσθαι ἔλαβεν, αὐτὸν ἔσασθαι τῆς νίκης ἐκχεσθαι, ἐδὴ τοῖς ἀποξκαίοις θυσιῶν δύο τὰς ἀγροθυμῶν παρ' ἑστῆσθαι. ὃ δὲ ἀφαιτίφας τεκνον ἄνοϊαν, τῆς ἰδίων θυγατρῶν φεισάμενος, ἐνὸς τῆς ὑποταγμένων ἑξέως παρ' ἑστῆσθαι τοῖς βωμοῖς παρ' ἑστῆσθαι ἀνείλεν. Μνησάκης δὲ ὁ τῆς φονθῆσιων πατὴρ βαρέως ἠέγγεν τὸ παρ' ἑστῆσθαι, παρ' ἑστῆσθαι ἑξέως τῶ ὕβρει ἀφορμῆς δὲ ἀράξάμενος, ἔξ ἐδρας τὰ τῆς τυράνης θυγατρῆς ἀπεκλεινεν καὶ κατὰ ληπὼν τὸ πατρῶν ἔδαφος, εἰς Σκυθίαν ἐπλευσεν. Ἀράξης δὲ παρ' ἑστῆσθαι τὸ συμβεβηκότων κατηχητῆς καὶ ἀθυμία συχετὴς, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς ποταμὸν Ἄλμον, ὃς ἀπ' αὐτῆς Ἀράξης μετωνομάσθη. ἡνᾶται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη Ἀράξια καλουμένη τῆ ἀγαλέκτω τῆ ἑλκείων, ἢ τῆς μετερμιλυθουμένη λέγεται μισοπαρ' ἑστῆσθαι ἀμα γὰρ ἀρεθῆται τὸ παρ' ἑστῆσθαι ὑπὸ παρ' ἑστῆσθαι ἀμα τὸ ποιηλατῆ κατὰ φεσθαι μῆραίνεται.

A R A X E S.

ARAXES Armeniæ fluuius est, ita dictus ab Araxo Pyli filio. Hic etenim cum de imperio aduersus Arbelum auum suum pugnaret, cum sagitta confodit, sed cum à furiis vexaretur, proruit in fluuium Bactrum, qui ab ipso deinde dictus est Araxes, vt refert Ctesiphon primo *rerum Persicarum*. Araxes Armeniorum rex aduersus finitimos Persas bellum gerens, cum acies adhuc in prælia committi non deberent, ab Oraculo didicit victoriam se fore reportaturum si Diis Auerruncatoribus duas nobilissimas virgines sacrificaret. Parsit igitur ille propriis filiabus ob paternum in filios amorem, & virgines conspicuæ pulchritudinis cuiusdam è subditis suis progeniem ad aras curauit adducendas vt mactarentur. Quod cum non posset pati æquo animo Mnesalces mactatarum pator, ad tempus iniuriam texit quidem, verum rapta opportunitate regis filias enecauit, relictoq; natali solo in Scythiam transfretauit, Araxes autem, cum quæ gesta fuerant audiisset, contristatus conturbatusque se ipsum proiecit in fluuium Halmum, qui ab eo dictus est Araxes. Nascitur illic herba quam indigenæ lingua sua vocant *Araxam*, id est, si hanc vocem interpreteris, virgines odio prosequentem, simul ac enim à virginibus inuenta fuerit, emittens sanguinis copiam marcescit.

Nascitur & ibidem lapis *Sicyonius* dictus, nigro colore, qui, si quando accidat ut de homine maclando moneat oraculum, in aris Deorum alexicacorum solet deponi à duabus virginibus, Sacerdos autem eum vix cultro attingit, ut oriatur sanguinis ingens copia, tuncque recedunt cum ululatibus qui huic superstitioni addicti sunt, relato in templum lapide, ut narrat Dorotheus Chaldaeus secundo de *lapidibus*. Adhaeret ipsi mons Diorphus sic dictus à Diorpho terrae filio, de quo haec historia narratur. Michras, cum filium habere perciperet, & muliebri genus odio prosequeretur, petram quandam concubitu suo calefecit, quae praegnans post statutum tempus iuvenem progenuit nomine Diorphum; hic ævi integer & ætate vigens, Martem in gloriae certamen prouocauit, & occubuit, unde prouidentia Deorum transformatus est in cognominem montem. Nascitur in eo arbor malo punicae omnino similis, quae malorum copiam praebet, similem visus gustum habentium. Ex hoc mollioris corticis fructu, si qui maturus & concoctus est, ab aliquo decerpatur, & Mars ab eo nuncupetur, virefcit decerptus, ut docet Ctesiphon xiiij. de *Arboribus*.

A καὶ λίθος ὃ γινάται Σικύωνος καλούμενος μελάνχρους. ὁ δὲ ὅταν τις χρομὸς ἀνθρώπων κινῆται ἐμπέσει, τοῖς βωμοῖς τῶν ἀποθεμάτων θεῶν ὑπὸ δυοῖν ἐπιτίθεται παρθέτων τῶν ἱερῶν αὐτῆ μαχαίρα ἤρηντες, ἀμάλος ἐκκλισίαι γίνεται δαψιλῆς, καὶ τὸ πᾶν χροῖα πῶν δεισιδαιμονίαν τελέσαντες μετ' ὀλοθυμῶν ἀναχρῶσιον, τὸ λίθον πρὸς τὸν ναὸν προσεγγίζαντες, καθὼς ἰστορεῖ Δωρόθεος ὁ Χαλδαῖος ἐν β' πρὸς Λίθων. Περὶ αὐτοῦ ὁ Διόφρων καλούμενος ἀπὸ Διόφρου τὸ γένος, πρὸς οὐ φέρεται ἰστορία τοιαύτη. Μίδρας γὼν ἔχει βουλόμενος, καὶ ὁ τῶν γυναικῶν ἄνθρωπος μισῶν, πέτρα ὑπὸ προσεχέστερον, ἔγκυος ὃ ὁ λίθος ἄνθρωπος, μετὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον ἀνέδωκε νέον τῆνομα Διόφρον, ὃς ἀκμάσας, καὶ εἰς ἀμίλλαν ἄρετῆς τὸ Ἄρη προσκαλεσάμενος ἀνέρεθ' ὁ δὲ πρὸς ὡνοίαν θεῶν, εἰς ὀμνήνυμον ὄρεος μετεμορφώθη. Γενάται δὲ ἐν αὐτῷ δένδρον ῥοῖα πρὸς ἀπλοσίον, καρπὸν ὃ ἀφθονον βέβει μήλων, πῶν γένοιον ἔχοντα σαφυλῆ παρόμοιον, ἐκ ταύτης τῆς ὀπώρας πέπειρον εἰς τις κατελὼν ὀνομάσθη τὸ Ἄρη, γίνεται κρατούμενος χλωρὸς, καθὼς ἰστορεῖ Κτησιφῶν ἐν γ' πρὸς Δένδρων.

TIGRIS.

TIGRIS fluuius est Armeniae defluens in Araxem simul & Arfacidem paludem; qui prius Sollax vocabatur, id est, si hanc explicaueris vocem, ad ima tendens. Dicitur autem Tigris est ob hanc causam. Bacchus Iunonis ob iras furiosa mente praeditus, circumdedit terram & mare ut se ab hoc morbo liberaret. Cum autem ad Armeniam deuenisset, nec fluuium hunc tranare possit, Iouem inuocauit qui exauditis eius precibus Tigridem ad ipsum misit, à qua sine vlllo periculi discrimine portatus, in eorum quae contigerant memoriam fluuium Tigrim denominauit, ut scribit Theophilus primo de *Lapidibus*. Hermesianax verò Cyprius hanc historiam narrat. Bacchus Alpheibae nymphae correptus amore, cum nec precibus nec muneribus eam delinire posset, corporis sui formam in Tigridis de qua locuti sumus figuram mutauit, & metu persuasam dilectam suam assumpsit transque fluuium portauit, sublato ex ea filio Medo, qui cum maturam attigisset aetatem, in eorum quae acciderant memoriam fluuium Tigrim appellauit, ut retulit Aristonymus in tertio. Nascitur in ipso lapis *Myndan* dictus omnino albus, quem si habeat quis, non possunt ei feræ bestiae officere, ut narrat Leo Byzantius tertio de *Fluminibus*. Adiacet prope mons Gauranus à Gaurano Rhoxanis Satrapa sic dictus, qui cum pietate erga Deos excelleret, pari gratia ab eis remuneratus est. Solus enim ex omnibus Persis trecentessimum annum attigit, & sine morbo vlllo vitam cum morte commutans, in cacuminibus Gaurani montis magnifice & splendide sepultus est, Deorum verò voluntatem mons Mausurus ab eo nomen accepit. Crescit in eo herba quae hordeo agrestis similis est, hanc indigenae solent calefacere, eiusque postea oleo inuncti nullo morbo laborant, donec eos premit mortis necessitas, ut docet Solstratus prima *historiae fabulosa* collectione.

ΤΙΓΡΙΣ.

ΤΙΓΡΙΣ παλαιός ἐστι τῆς Ἀρμενίας, τὸ ῥοῖον κατεφέρων εἰς τε τὸ Ἀραξίον καὶ πῶν Ἀρσακίδα λίμνῶν ἐκαλεῖτο ὃ δὲ πρὸς τὴν Σόλλαξ, ὅθεν μετὰ μιλυδρόμενον ἔστι κατωφερῆς. ὠνομάσθη ὃ Τίγρις δι' αἰτίαν τοιαύτην. Διόνυσος πρὸς ὡνοίαν Ἦρας ἐμμεμένης ἄνθρωπος, πρὸς ἔρχομενος γὰρ τε καὶ θαλάτταν, ἀπαλλαγῶν τῶν πάσῃς θάλασσας ἄνθρωπος ὃ ἐν τοῖς κατ' Ἀρμενίαν τοποῖς, καὶ τὸ πρὸς ἱερῶν πόσων διελθεῖν μὴ δυνάμενος, ἐπεκαλεσάτο τὸ Δία. ἄνθρωπος ὃ ἐπήκουσεν ὁ θεὸς, ἐπεμψεν αὐτῷ Τίγριν, ἐφ' ἧς ἀκινδύνως προσεπείθει, εἰς ἡμῶν τῶν συμβεβηκότων, τὸ πόσων Τίγριν μετανόμασεν, καθὼς ἰστορεῖ Θεόφιλος ἐν α' πρὸς Λίθων. Ἑρμιοσιανὰς ὃ ὁ Κετοριος ἰστορίας μέμνη) τοιαύτης. Διόνυσος ἐξαοθεὶς Ἀλφειβοῖας νύμφης, ἐμὴτε δάριος, μὴτε δέησιον πείσασιν διωάμενος, εἰς τὸ πρὸς ἱερῶν Τίγριν μετέβαλεν τὸ μορφῶν τῶν σώματος, καὶ φόβω πείσας πῶν ἀγαπαμένην, ἀνέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἀφ' ἧς πόσωνος κρημίσας, ἐγέννησεν υἱὸν Μήδον, ὃς ἀκμάσας εἰς ἡμῶν τῶν συγκρημίσας, τὸ πόσων Τίγριν μετανόμασεν, καθὼς ἰστορεῖ Ἀριστῶνος ἐν γ'. Γενάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος Μυωδῶν καλούμενος, πῶν ὀλοχρῶς, ἐν εἰς κατέχη τις, ὁ δὲ ὑπὸ θηρίων ἀδικεῖται, καθὼς ἰστορεῖ Λέων ὁ Βυζάντιος ἐν γ' πρὸς Ποσειδῶν. Περὶ αὐτοῦ ὁ Δωρόθεος Γαυραὶν καλούμενος, ἀπὸ Γαυραὶν τὸ ῥωξάριος σαβάπου, ὃς ὡσεὶς ὡν πρὸς τῆς θεοῖς, τῆς ἀμοιβῆς ἐτυχε χάριτος, μόνος ἐκ πάντων τῶν Περσῶν τριαχοσίους ἔτεσι ζήσας, καὶ ἄτερ νόσου ἕως τελευτήσας, ἐν ταῖς ἀκρωρείαις τοῦ Γαυραῖνου πατρῆος ἔξωθεν πολυτελοῖς καὶ τὸ πρὸς ὡνοίαν θεῶν ὃ ὄρεος ἀπ' αὐτοῦ Μαιουραὶν μετανομάσθη. Γενάται δὲ ἐν αὐτῷ βοτάνη ἡ κρημῆ ὃ ἐστὶ παρόμοιος ἀγρία. ταύτην οἱ ἐγγυαλοὶ θερμαίνοντες, ἐλαίῳ καὶ σαλευφόροι, ὁ δὲ ποτε νοσῶσιον μέγιστον ἀνάγκης τῶν θανάτων, καθὼς ἰστορεῖ Σώφρατος ἐν α' μυθικῆς ἰστορίας στωαγωγῆς.

I N Δ Ο Σ.

A

I N D V S.

IN Δ Ο Σ ποταμός ἐστὶ τῆς Ἰνδίας, ροίζῳ μεγάλῳ κατὰ
 Φερόιδρον εἰς τὴν τῆς Ἰχθυοφάγων γῆν, ἐκαλεῖτο δὲ
 πρὸ τούτου Μαυσωλός, ἀπὸ Μαυσωλῶ τοῦ Ἡλίου μετω-
 νομάσθῃ δὲ ἀπὸ αὐτῶν τῶν αὐτῶν. Τοῦ Διονύσου μυστηρίων
 τελευτήτων, καὶ τῆς ἐγγυῶν τῆ δεισιδαιμονία πρὸς στυγ-
 ρώτων, Ἰνδὸς τῆς ἐπισημνέως, τὴν Ὀξυάλχου τοῦ Βα-
 σιλείως θυγατέρα Δαμασάλκιδην κληρονομήσαν βιασά-
 μος ἐφείρει. Ζητήματός δὲ ὑπὸ τῆς τυραννίδος πρὸς κί-
 λασιν, ἀπὸ φόβου ἑαυτὸν ἔβαλεν εἰς ποταμὸν Μαυσωλόν,
 ὃς ἀπὸ αὐτῆς Ἰνδὸς μετωνομάσθῃ. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος
 πρὸς τὸν ὄμιλον, ὃν ὁπῶν φορῶσιν αἱ παρθένοι, κατὰ τὸν
 ναυτικὸν τῆς φθορέας φοβοῦνται. Φύεται δὲ καὶ βοτάνη Καρ-
 πύκη Βουγλώσῳ παρόμοιος· ποιεῖ δὲ αἶμα πρὸς ἰκτερι-
 κούς μὲν ὑδαίους χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάροισιν, καθὼς ἰ-
 σορεῖ Κλεισφῶν ὁ Ῥόδῳς ἐν τῇ Ἰνδικῶν. Παράκειται δὲ
 αὐτῷ ὄρος Λιλαίον πρὸς τὸν ὄμιλον ἀπὸ Λιλαίου ποι-
 μῆτος. αὐτῷ γὰρ δεισιδαιμονία ὑπάρχει, καὶ μόνος θεόμιμος
 τὴν Σελίῳ, ἡλικίᾳ βαθείᾳ ἐκτελεῖ τὰ μυστήρια τῆς
 πρὸς τὸν ὄμιλον· βδελύσσεται δὲ οἱ λοιποὶ θεοὶ ἀπὸ αὐτῆς φέροντες,
 ἐπεὶ αὐτῷ δύο λέοντες ὑπάρχουσιν, ὃν ἓν ἀπὸ
 ἀπαραχθῆς τὸ βίον ἐξέλειπεν. Σελίῳ δὲ τὸν ἀργεῖον
 μετέβαλεν εἰς ὀμάνυμον ὄρος. Γεννάται δὲ ἐν αὐτῷ λίθος
 Κλιτοεὶς ὀνομαζόμενος, ἐστὶ δὲ λίαν μελαίχρους, ὃν χόσμου
 χάνει οἱ ἐγγυῶν φορῶσιν ἐν τοῖς Σωτηρίοις, καθὼς ἰσορεῖ
 Ἀριστοτέλης ἐν τῇ πρὸς Ποσειδῶνα.

INDVS fluuius est Indiae in Ichthyophagorum
 Terram rapido impetu fluens. Vocabatur prius
 Mausolus à Mausolo Solis filio, mutauit autem
 deinde nomen ob hanc causam. Dum Baccho
 sacra fierent, & indigenæ superstitioni ac religio-
 ni intentos animos haberent, Indus iuuenum
 nobilissimus alter, Oxyalci regis filiam Damasal-
 cidam Cistigeram raptam vitiauit. Quæsitus ve-
 rò à Tyranno vt lucret pœnas, præ metu se dedit
 præcipitem in fluuium Mausolum, qui ab eo di-
 ctus est Indus. Nascitur in eo lapis *Caryce*
 dictus, quem cum gestant virgines, haud qua-
 quam stupratores timent. Crescit & ibidem
 herba Buglossio simillima, quæ laborantibus re-
 gio morbo exhibita cum aqua tepida, eos libe-
 rat, vt refert Clitophon Rhodius primo *rerum*
Indicarum. Adhæret ipsi mons Lilæus dictus à
 Lilæo pastore. Hic enim cum superstitiosus es-
 set, & solus Lunam reuereretur, profunda nocte
 eius mysteria celebrabat, quem contemptum
 cum inique ferrent reliqui Dii ad ipsum duos
 immanes Leones miserunt, à quibus dilaniatus
 periit. Luna verò euergetem suum mutauit in
 montem cognominem. Nascitur in eo lapis
Clitoris dictus, qui omninò niger est, & ornatus
 gratia ab indigenis gestari solet in Soteriis, vt do-
 cecit Aristoteles quarto de *fluminibus*.

T E Λ Ο Σ.

F I N I S.

